

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.12.2011
KOM(2011) 839 slutlig

2011/0405 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument

{SEK(2011) 1466 slutlig}
{SEK(2011) 1467 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Allmän bakgrund

Enligt artikel 8 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen utveckla särskilda förbindelser med närbelägna länder i syfte att skapa ett område med välstånd och god grannsämja vid EU:s gränser. Europeiska grannskapspolitiken utvecklades under 2004 och riktar sig till 16 partnerländer öster och söder om EU:s gränser, närmare bestämt Algeriet, Armenien, Azerbajdzjan, Egypten, Georgien, Israel, Jordanien, Libanon, Libyen, Marocko, Moldavien,, det ockuperade palestinska territoriet, Syrien, Tunisien, Ukraina och Vitryssland. Inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken erbjuder EU sina grannländer privilegierade förbindelser som bygger på ett ömsesidigt åtagande med avseende på värderingar och principer som exempelvis demokrati och mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning, marknadsekonomiska principer och hållbar utveckling, inbegripet klimatåtgärder. Strategin medger en politisk associering och djupare ekonomisk integration, ökad rörlighet och bättre mellanfolkliga kontakter. Europeiska grannskapspolitiken finansieras genom ett särskilt instrument, Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet, som omfattar de sexton ovannämnda partnerländerna och Ryssland.

Motiv och syfte med förslaget

Ett antal viktiga förändringar har ägt rum sedan lanseringen av den europeiska grannskapspolitiken och det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet.

Förändringarna i EU:s relation till grannländerna och utvecklingen sedan europeiska grannskapspolitiken inrättades har analyserats och bedömts som en del av den strategiska översynen av den europeiska grannskapspolitiken. Som en följd av detta har en ny vision för grannskapspolitiken utvecklats enligt riktlinjerna i det gemensamma meddelandet från EU:s höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt Europeiska kommissionen, "Ny respons på ett grannskap i förändring", som antogs den 25 maj 2011, samt i rådets slutsatser som antogs den 20 juni 2011. Den nya strategin efterlyser framförallt mer stöd till partnerländer som förbundit sig att bygga upp demokratiska samhällen och genomföra reformer enligt principerna "mer ger mer" och "ömsesidig ansvarighet", och innehåller den övergripande strategiska policyramen för EU:s relationer med grannländerna.

Fastän grannskaps- och partnerskapsinstrumentet allmänt har erkänts som ett framgångsrikt ledsagande instrument till EU:s politik för grannländerna, visar både grannskapspolitiken och andra bedömningar, erfarenheter och offentliga samråd på ett antal problem som framöver måste hanteras genom en anpassning av instrumentet för att göra EU:s respons ännu effektivare, bl.a. följande:

- Tillämpning av principen "mer ger mer": Denna princip utgör nyckelaspekten av den förnyade grannskapspolitiken. Den ger en mycket högre differentieringsnivå bland partnerländerna, i linje med deras åtagande i fråga om de gemensamt överenskomna värdena och målen, och särskilt partnerskapet med EU och dess inriktning på demokrati och delat välstånd. Ekonomiska incitament för de mest ambitiösa reformländerna är en viktig aspekt av den nya strategin. I egenskap av policy-instrument bör det kommande europeiska grannskapsinstrumentet återspegla denna

nyckelprincip, särskilt i fråga om programplanering och fördelning av stöd bland partnerländerna.

- Programplaneringens komplexitet och längd: Den nuvarande programplaneringen inbegriper ett antal breda samråd och många andra förfaranden som i genomsnitt tar 18 månader att genomföra. Den långdragna programplaneringen undergräver stödets relevans. Grannskapspolitikens programplaneringsdokument (landsstrategidokument) har samma format som används inom utvecklingsarbetet, vilket innebär att det görs en omfattande analys av situationen i ett visst land som förlänger förfarandet. För grannskapsländerna är emellertid verkligheten annorlunda, och landanalysen för de flesta partnerländer (länder som har träffat en överenskommelse med EU om en åtgärdsplan eller motsvarande gemensamma mål) beskrivs årligen i en särskild lägesrapport som gör större delen av landsstrategidokumentet överflödig. Därför finns det behov av och skäl att rationalisera, förkorta och fokusera programplaneringsförfarandet.
- Instrumentets räckvidd: Grannskapspolitikens räckvidd enligt nuvarande definition avser genomförandet av partnerskaps och samarbetsavtal, associeringsavtal eller andra relevanta avtal, främjande av god samhällsstyrning samt rättvis social och ekonomisk utveckling. Det inbegriper också en mycket omfattande förteckning över 29 tematiska samarbetsområden som beskrivs i detalj och utan nivågruppering, vilket gör det mycket svårt att fastställa grannskapspolitikens centrala mål och inriktning. Programplaneringen återspeglar denna breda strategi och i ett antal fall har det varit en utmaning att uppnå samstämmighet mellan politik och samarbete. Det framtida förslaget till lagstiftning om grannskapspolitiken kommer att bidra till en tydligare rationalisering av instrumentet och stärkta kopplingar till berörd intern politik, samtidigt som instrumentets nuvarande flexibilitet bibehålls.
- Delvis inaktuella genomförandebestämmelser och bristande sammanhang mellan instrumenten med inriktning på yttre åtgärder: Genomförandeavsnittet i den nuvarande förordningen om inrättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument är inaktuell i vissa delar och återspeglar därför inte hur stödet genomförs i grannskapsområdet. Det råder också brist på sammanhang mellan genomförandebestämmelserna för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och andra instrument med inriktning på yttre åtgärder. Flexibilitetsmekanismerna kan förbättras för att passa in i det nya politiska sammanhanget. För att komma till rätta med dessa punkter och uppnå ytterligare harmonisering och förenkling, har en separat övergripande ramförordning som inbegriper alla generella och återkommande bestämmelser utvecklats. Den nya övergripande ramförordningen omfattar också de specifika genomförandebestämmelserna för det europeiska grannskapsinstrumentet. Detta kommer att möjliggöra en uppdatering av genomförandebestämmelserna och åtgärder inriktade på överensstämmelsen mellan instrumenten med inriktning på yttre åtgärder. I fråga om unionsåtgärderna kommer den nya övergripande förordningen dessutom att bidra till tydligare regler, mer effektivitet och ökad samstämmighet.
- Bestämmelser om det gränsöverskridande samarbetet: Det gränsöverskridande samarbetet har varit ett utmärkande inslag i förhållandet mellan EU, partnerländerna inom grannskapssamarbetet och Ryssland som möjliggör genomförandet av gemensamma initiativ med gemensamma regler på båda sidor om EU:s gränser.

Systemet fungerar förhållandevis väl, men vid samråd med berörda parter framkom ett behov av vissa förändringar som påverkar förordningen. Dessa omfattar en utvidgning av det geografiska urvalet för att innefatta de viktiga ekonomiska, sociala och kulturella center som är relevanta för att programmen ska fungera som avsett, en fullständig tillämpning av ”delad förvaltning”, vilket inbegriper medlemsstater som undertecknande parter till finansieringsavtal, samfinansiering med partnerländer samt Rysslands särskilda status. Det kommer att krävas långtgående förändringar av kommissionens förordning om fastställande av tillämpningsföreskrifter för gränsöverskridande samarbete, främst med avseende på förvaltningsmetoderna.

- Kopplingar till instrument med inriktning på inre åtgärder/politiska strategier: I den europeiska grannskapspolitiken föreskrivs en gradvis ökande politisk associering och fortskridande ekonomisk integration mellan parterna och EU. EU:s interna politiska strategier och de marknadsekonomiska principerna är nyckelbegrepp i denna process. För grannländernas del har flera initiativ gränsöverskridande aspekter som hitintills bara har beaktats i mycket begränsad omfattning. Ett viktigt undantag är det gränsöverskridande samarbetet, genom vilket gemensamma utmaningar och mål kan antas med stöd i ett antal gemensamma regler samt genom att resurser från både de interna och externa finansieringskällorna i EU:s budget samlas på ett och samma ställe. På andra områden, som exempelvis infrastruktur, energi¹, transport², små och medelstora företag³, utveckling och industriellt samarbete inbegripet turism, informations- och kommunikationsteknik⁴, arbetsmarknads- och socialpolitik⁵, migration och säkerhet, rättsväsendet, kampen mot narkotikan, högre utbildning, kultur, forskning och innovation⁶, miljö, klimatåtgärder⁷, katastrofresiliens och samarbete om havsfrågor, finns det utrymme dels för att stärka kopplingen mellan de relevanta interna politiska strategierna och instrumenten, dels för att stärka grannskapspolitiken och det europeiska grannskapsinstrumentet. I detta avseende kommer förordningen om det europeiska grannskapsinstrumentet, i enlighet med Europa 2020-strategin, att främja komplementaritet, samstämmighet och rationalisering av EU:s prioriterade policyområden samtidigt som fokus på den europeiska grannskapspolitikens huvudmål ligger kvar. Europeiska grannskapspolitiken ger partnerorganisationer möjlighet att göra insatser inom EU:s organ och program. Frågan om den långsiktiga finansieringen av partnerländernas deltagande i EU:s organ och program måste handläggas på ett lämpligt sätt, och när så krävs genom ekonomiska bidrag från det europeiska grannskapsinstrumentet, vilket även inbegriper inrättandet av lämpliga och hållbara genomförandemekanismer.
- Utveckling av förbindelserna med Ryssland: Ryssland är den enda stödmottagare inom ramen för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet som inte

¹ På området energiförsörjning och internationellt samarbete har kommissionen lagt fram meddelandet *EU:s energipolitik: Samarbete med partner utanför våra gränser*, KOM(2011) 539, 27.9.2011.

² På området transportsamarbete har kommissionen lagt fram ett meddelandet *EU och dess grannregioner: En ny strategi för transportsamarbete*, KOM(2011) 415, 7.7.2011.

³ Ibland förkortat SMF.

⁴ Ibland förkortat IKT.

⁵ Inbegripet främjandet av en agenda för anständigt arbete.

⁶ Inbegripet utvecklingen av ett gemensamt område för kunskap och innovation.

⁷ EU bör i sitt grannområde främja åtgärder för en utveckling som tar större hänsyn till klimatet och begränsar koldioxidutsläppen.

omfattas av den europeiska grannskapspolitiken. Likt alla övriga länder inom samarbetet har Ryssland rätt till såväl bilateral finansiering som flerlandsfinansiering och gränsöverskridande finansiering inom ramen för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet. Med tanke på Rysslands avsevärt förbättrade finansiella läge på senare tid har behovet av omfattande finansiellt bistånd emellertid minskat. Ryssland eftersträvar en relation mellan likar och landet har självt blivit givare. Som en följd därav mottog Ryssland under perioden 2007–2013 endast marginella anslag från det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentets medel avsatta för bilaterala insatser. Samarbetet inom ramen för programmen som omfattar flera länder fortsätter och genomförs i enlighet med principen om samfinansiering från EU och Ryssland. Framför allt samfinansierar Ryssland program för gränsöverskridande samarbete. Detta visar på Rysslands allt starkare ställning som strategisk partner i sammanhang där samfinansierade projekt borde ligga i båda sidors intresse.

Det kommande europeiska grannskapsinstrumentet bör anpassas till den nya grannskapspolitikens vision och kunna möta de särskilda utmaningar och frågor som beskrivs ovan.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråden med berörda parter

Förslaget till lagstiftning om det europeiska grannskapsinstrumentet bygger på ett brett samrådsförfarande. Förfarandet inbegrep dels ett offentligt samråd om extern finansiering som utförs för samtliga EU:s instrument för yttre åtgärder, dels särskilda samråd som en del av en strategisk översyn av den europeiska grannskapspolitiken och det gränsöverskridande samarbetet. Dessutom hölls samråd om framtiden för EU:s utvecklingspolitik.

Offentligt samråd om finansieringen av EU:s yttre åtgärder

Kommissionen höll ett offentligt samråd om den framtida finansieringen av EU:s yttre åtgärder mellan den 26 november 2010 och den 31 januari 2011. Denna process byggde på ett digitalt frågeformulär och ett bakgrundsdokument "Hur ska finansieringen av EU:s yttre åtgärder se ut efter 2013?", som utarbetats av kommissionen och Europeiska utrikestjänsten. De 220 bidrag som inkom som svar i samband med det offentliga samrådet avspeglar ett brett och varierat spektrum, som visar på de många strukturer, åsikter och traditioner som företräds av dem som ågär sig åt yttre åtgärder.

Majoriteten av de tillfrågade bekräftar att EU:s ekonomiska stöd ger ett betydande mervärde på de större politikområden som erhåller stöd genom EU:s finansieringsinstrument för yttre åtgärder.⁸ Många svarande åberopar mervärdeskriteriet för EU-åtgärder som den främsta drivkraften för framtiden: EU bör utnyttja de komparativa fördelar som följer av dess globala närvaro, omfattande sakkunskap, överstatliga karaktär, roll som samordnande organ och de stordriftsfördelar som unionen har.

⁸ Dvs. fred och säkerhet, fattigdomsminskning, humanitärt bistånd, investering i stabilitet och tillväxt i utvidgnings- och grannländer, möta globala utmaningar, främja EU:s och internationella standarder och värderingar och stödja tillväxt och konkurrenskraft utomlands.

Nästan samtliga svarande stödjer en mer differentierad strategi som kan anpassas till de stödmottagande ländernas situation och är grundad på sunda kriterier och effektiv datainsamling som ett sätt att göra EU:s finansieringsinstrument effektivare. Det finns också ett brett stöd för villkorlighet grundad på respekten för mänskliga rättigheter, minoriteter, god samhällsstyrning och mångfald av kulturella uttryck eller på kvaliteten i stödmottagarnas strategier och deras förmåga och vilja att genomföra dem.

Samråd inom ramen för den strategiska översynen av grannskapspolitiken

Europeiska utrikestjänsten har, som en del av den strategiska översynen av politiken som inleddes i juli 2010, hållit särskilda samråd med företrädare för medlemsstater och de partnerländer som omfattas av grannskapspolitiken. Samråden rörde finansieringen av grannskapspolitiken, särskilt genom det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet, samt frågorna om den långsiktiga visionen med grannskapspolitiken och dess mål på medellång sikt.

Samråden visade att det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet betraktas som en förändring av hur EU:s stöd har levererats. Vid samrådet fastställdes också behovet av ytterligare förbättring. Många medlemsstater betonade vikten av bättre samordning mellan det politiska och finansiella bistånd som tillhandahålls genom instrumentet. Flera deltagare framhöll att anslagen bör grunda sig på resultat. Många betonade också vikten av att göra ekonomiskt stöd snabbare, effektivare och flexiblare när det gäller att reagera på nya behov.

Vissa partnerländer underströk behovet av att låta lämpligt ekonomiskt stöd åtfölja ekonomisk integration, marknadsöppning och rättslig harmonisering. Länderna underströk behovet av att främja utländska investeringar.

Samråd med berörda aktörer om det gränsöverskridande samarbetet

Särskilda samråd om gränsöverskridande samarbete har ägt rum med alla berörda aktörer. Processen inleddes i samband med en konferens om det gränsöverskridande samarbetet i Bryssel i februari 2011. Aktörerna har med stöd i ett frågeformulär som skickades ut i maj/juni 2011 fortlöpande rådfrågats om det framtida regelverket (också om genomföranderegler för det gränsöverskridande samarbetet). Resultaten avspeglar behovet av att anpassa vissa regler för att öka effektiviteten i det gränsöverskridande samarbetet. Syftet med de föreslagna ändringarna är att bättre återspegla integrationen mellan EU:s utrikespolitiska prioriter och EU:s sammanhållningspolitik, särskilt genom ytterligare tillnärmning av det gränsöverskridande samarbetet vid EU:s yttre gränser till reglerna för det europeiska territoriella samarbetet. Ytterligare rådgivande möten ägde rum med medlemsstaterna i Bryssel den 20 september 2011 och med aktörerna i Budapest den 18–19 oktober 2011.

Offentliga samråd om EU:s utvecklingspolitik

Dessutom offentliggjorde kommissionen grönboken ”EU:s utvecklingspolitik till stöd för en socialt integrerande tillväxt och en hållbar utveckling”, och höll ett offentligt samråd mellan den 15 november 2010 och 17 januari 2011. Många svarande underströk också att offentligt utvecklingsbistånd⁹ endast utgör en bråkdel av den finansiering som går till utveckling och att det bör ses som ett komplement till nationellt mobiliserade resurser, utländska investeringar,

⁹ Ibland förkortat ODA.

handel och penningförsändelser från utvandrare. Man efterlyste också större samstämmighet i EU:s utvecklingspolitik, särskilt i fråga om medelinkomstländer. Även om man i princip stödde gemensam programplanering bör det införas stegvis, med början i de länder där det skulle ge ett påvisbart mervärde.

Förslaget om det europeiska grannskapsinstrumentet bygger i stor utsträckning på resultaten av dessa samråd. Viktiga inslag som har integrerats i det reviderade instrumentet inbegriper särskilt differentiering och resultatstyrd tilldelning, nya strategier för programplanering och en bättre samordning av politiken med stödet, varigenom reglerna om gränsöverskridande samarbete och bestämmelserna för att öka stödets effektivitet och flexibilitet ändras.

Konsekvensbedömning

Europeiska utrikestjänsten och Europeiska kommissionen har gemensamt utarbetat en särskild konsekvensbedömning för det europeiska grannskapsinstrumentet.

I konsekvensbedömningen analyserades följande fyra alternativ:

- **Alternativ 0: ”Inga EU-åtgärder”**: EU slutar att tillhandahålla ekonomiskt stöd genom ett särskilt instrument för grannskapsländerna.
- **Alternativ 1: ”Ingen förändring”**: Samarbetet med de berörda länderna fortsätter helt och hållet inom ramen för nuvarande förordning om det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet.
- **Alternativ 2: ”Anpassning av nuvarande utformning”**: Det framtida lagförslaget bör bygga på nuvarande förordning om det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet med ett antal betydande förändringar som svarar mot de nya politiska förutsättningar och särskilda mål som fastställts. Detta alternativ omfattar ett antal delalternativ med avseende på följande: differentieringsprincipen, programplaneringsprocessen, instrumentets räckvidd och samordningen av politik och stöd, regler för det gränsöverskridande samarbetet, genomförandebestämmelser (särskilt för att möjliggöra större flexibilitet) kopplingar till intern politik och interna instrument samt grannskapspolitikens geografiska utsträckning.
- **Alternativ 3: ”Ett helt nytt instrument”**: En ny geografisk räckvidd och inriktning på bredare eller annorlunda mål än för den nuvarande grannskapspolitiken.

I fråga om sannolika ekonomiska, sociala, miljöpolitiska och andra effekter av vart och ett av de olika alternativen har följande beaktats:

- Avbrutna EU-åtgärder (Alternativ 0) skulle avsevärt minska och hota hållbarheten i de hittills uppnådda effekterna. Det skulle få negativ inverkan på EU:s relationer till partnerländerna inom ramen för grannskapspolitiken.
- Om det nuvarande instrumentet inte ändras (Alternativ 1) skulle det leda till ett antal positiva ekonomiska, sociala och miljöpolitiska konsekvenser i partnerländerna.
- Med ett ändrat instrument (Alternativ 2) skulle de positiva ekonomiska, sociala och miljörelaterade effekter som uppnåtts med nuvarande utformning stärkas ytterligare, inte minst genom tillämpningen av principen ”mer ger mer”.

- Om ett helt nytt instrument läggs fram (alternativ 3), kommer det att få negativa konsekvenser särskilt för samstämmigheten mellan EU:s åtgärder och målen för den europeiska grannskapspolitiken, och undergräva EU:s trovärdighet i regionen.

Mot bakgrund av analysen och viktningen av de olika effekterna (globala, ekonomiska, sociala och miljörelaterade), förkastades alternativ 0 och 3 som icke-bärkraftiga alternativ utan positiva effekter som skulle kunna bidra till att uppfylla grannskapspolitikens mål. Alternativ 2 skulle ha störst potential att ge positiva effekter och anpassa den nuvarande samarbetsramen till de nya politiska förutsättningarna, grannskapspolitikens mål samt de utmaningar som identifieras genom utvärderingar och de lärdomar som dragits. Alternativ 1 skulle vara det näst bästa alternativet för att tillvarata nuvarande positiva effekter, men utan möjligheter att uppnå målen för den nya grannskapspolitikens vision eller hantera utmaningar och specifika problem som identifierats inom den nuvarande utformning.

Det alternativ som föredras är därför alternativ 2.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Artikel 8 i EU-fördraget innehåller riktlinjerna och grunden för den europeiska grannskapspolitiken. Den rättsliga grunden för finansieringsinstrumentet till stöd för grannskapspolitiken och det framtida Europeiska grannskapsinstrumentet är **artiklarna 209 och 212.2 i EUF-fördraget**¹⁰.

Subsidiaritetsprincipen

Vad gäller subsidiariteten, ger åtgärder på EU-nivå tillsammans med en rad olika faktorer avsevärt mervärde:

- I grannländer där anpassningen till EU:s regler och normer är ett av de centrala politiska målen är EU bäst lämpat att ge detta stöd. Visst specifikt stöd kan endast lämnas på EU-nivå, exempelvis när det gäller en fortskridande ekonomisk integration med EU:s inre marknad, tillträde till Schengenområdet eller deltagande i EU:s program. EU är därmed den ledande samarbetspartnern i de flesta av partnerländerna, en roll som är vida erkänd av medlemsstaterna, internationella finansinstitut och andra givarorgan. Att hjälpa EU:s grannländer att anpassa sig till EU:s politik, regler och normer är en viktig drivkraft för reformer i partnerländerna.
- Med 27 medlemsstater som agerar för gemensamma politiska mål och strategier, är det endast EU som har den erforderliga tyngden för att möta globala utmaningar. Åtgärder på nationell nivå kan vara begränsade och fragmenterade, med projekt som ofta är för små för att göra en långsiktig skillnad. Om medlemsstaternas arbete rationaliseras genom EU gör det att insatserna samordnas bättre och blir mer effektiva.
- Under en period av budgetrestriktioner, då flera medlemsstater har valt att lämna hela samarbetsområden och upphört att stödja vissa länder, kan EU spela en aktiv roll för att främja demokrati, fred, stabilitet, välstånd och fattigdomsminskning i närområdet. I detta sammanhang kan det utifrån ett rent ekonomiskt perspektiv vara klokare än

¹⁰ Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

någonsin att kanalisera stöd på EU-nivå där det verkligen kan göra skillnad. Att samarbeta med EU är också billigare. De administrativa kostnaderna är lägre än de genomsnittliga administrativa kostnaderna för de främsta givarna av bilateralt stöd.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Nivån på finansieringen från EU:s budget för det nya grannskapsinstrumentet bör på ett adekvat sätt återspegla ambitionerna i den reviderade europeiska grannskapspolitiken.

Därför föreslog Europeiska kommissionen i sitt meddelande av den 29 juni 2011, *En budget för Europa 2020*, att ett belopp om 18 182 300 000 euro i löpande priser anslås till det nya grannskapsinstrumentet för perioden 2014–2020

För att i enlighet med EU:s mål för yttre åtgärder säkerställa förutsägbarheten i finansieringen av högre utbildning i tredjeländer, kommer medlen inom ramen för programmet ”Erasmus för alla” att tilldelas på grundval av två fleråriga anslag för fyra respektive tre år. Finansieringen kommer att återspeglas i den fleråriga vägledande programplaneringen inom det europeiska grannskapsinstrumentet, utifrån de berörda ländernas fastställda behov och prioriteter. Anslagen kan ses över om stora oförutsedda omständigheter eller betydande förändringar i de politiska förutsättningarna skulle komma att påverka EU:s utrikespolitiska prioriteter. Vid användningen av dessa medel gäller bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning om (EU) nr [--] om inrättandet av ”Erasmus för alla”¹¹.

En ingående beräkning av förslagets budgetkonsekvenser presenteras i en separat finansieringsöversikt för det europeiska grannskapsinstrumentet.

5. HUVUDINSLAG

Ingående redogörelse för specifika bestämmelser i förslaget

De viktigaste inslagen i förslaget (jämfört med nuvarande utformning) och motiveringen till dessa är följande:

- Tillämpa principen om ”mer ger mer” och ömsesidig ansvarighet i linje med den nya visionen för den europeiska grannskapspolitiken, särskilt om så krävs genom specifika bestämmelser om differentiering vid tilldelning av anslagen och om programplaneringsprocessen.
- Åtgärda programplaneringsprocessens komplexitet och längd för att rationalisera, förkorta och koncentrera processen, särskilt för samarbetspartner inom europeiska grannskapspolitiken som gemensamt har åtagit sig att följa EU:s strategiska prioriteter genom handlingsplaner eller andra likvärdiga dokument.
- Rationalisera instrumentets räckvidd så att jämvikt uppnås mellan instrumentets flexibilitet och dess inriktning på politiska mål och centrala samarbetsområden.

¹¹ EUT L...

- Anpassa genomförandebestämmelserna och förbättra samstämmigheten mellan instrumenten för yttre åtgärder.
- Förbättra bestämmelserna om det gränsöverskridande samarbetet för att underlätta ett effektivt och snabbt genomförande av programmen.
- Verka för tätare kopplingar till EU:s instrument för inre åtgärder och inre politik, inbegripet ett fördjupat samarbete med kommissionen i programplaneringsfasen och, i tillämpliga fall, verka för mekanismer för att sammanföra medel från budgetposterna för inre respektive yttre åtgärder.
- Anpassa arbetet till utvecklingen i förhållandet med Ryssland genom att ändra bestämmelserna om Rysslands rätt till finansiering inom det europeiska grannskapsinstrumentet för att avspegla Rysslands särskilda status både som EU-granne och strategisk partner.

Förenklingar

Förslaget om det europeiska grannskapsinstrumentet omfattar bestämmelser om förenklingar av instrumentet i flera avseenden. Instrumentets räckvidd har stramats upp genom att de 29 tematiska områden som återfinns i nuvarande förordning om Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet har begränsats till sex specifika mål. Ett nytt, förenklat programplaneringsmål för de flesta grannländer (den gemensamma stödramen) har införts. Det nya programplaneringsdokumentet kommer att vara kortare än strategidokumentet och de fleråriga vägledande programmen och kunna förhindra upprepning av information som återfinns i de rättsliga och politiska dokument som ligger till grund för EU:s förbindelser med dess grannländer. Det bör också bidra till en förkortad programplaneringsprocess, vilket minskar de administrativa kostnaderna. Den nya artikel som, med stöd i gemensamma regler om åtgärder som främst gäller gränsöverskridande utmaningar, medger att medel från europeiska grannskapsinstrumentet och berörda poster i EU-budgeten sammanförs kommer att leda till avsevärt högre effektivitet och minska de administrativa kostnaderna för att genomföra sådana åtgärder.

En av kommissionens prioriteter i den nya förordningen, precis som i andra program inom den fleråriga budgetramen, är att förenkla regelverket och göra det lättare för partnerländer och partnerregioner, det civila samhällets organisationer, små och medelstora företag osv. att få tillgång till EU-stöd, förutsatt att förordningens mål uppfylls.

För att den nya förordningen om det europeiska grannskapsinstrumentet ska kunna genomföras krävs förenklade och flexibla förfaranden för ett snabbare antagande av genomförandeåtgärder och snabbare tillhandahållande av EU-stöd, särskilt i krissituationer eller vid hot mot demokratin, rättstatsprincipen, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter eller naturkatastrofer eller katastrofer som orsakats av människan. Den reviderade budgetförordningen inbegriper särskilt konkreta bestämmelser om yttre åtgärder, kommer också att bidra till att det civila samhällets organisationer samt små och medelstora företag lättare kan delta i finansieringsprogrammen, exempelvis genom förenklade regler, lägre förberedelsekostnader och påskyndade tilldelningsförfarande. Kommissionen avser att genomföra denna förordning med hjälp av de nya flexibla förfaranden som föreskrivs i den nya budgetförordningen.

Dessutom kommer också ytterligare förenklingar att uppnås genom utarbetandet av en ny övergripande ramförordning som inbegriper samtliga generella och återkommande bestämmelser, och därmed bidrar till ökad samstämmighet mellan instrumenten för yttre åtgärder.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Denna förordning är ett av de instrument som direkt understöder Europeiska unionens yttre politik. Den kommer att ersätta Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument¹⁴, som upphör att gälla den 31 december 2013.
- (2) Enligt artikel 8 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen utveckla särskilda förbindelser med närbelägna länder i syfte att skapa ett område med välbefinnande och god grannsamhet som grundar sig på unionens värderingar och utmärks av nära och fredliga förbindelser som bygger på samarbete.
- (3) Unionen strävar efter att främja, utveckla och befästa värderingarna frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna samt principerna om jämlikhet och rättsstatsprincipen, på vilka den är grundad, genom dialog och samarbete med tredjeländer.

¹² EUT C , , s. .

¹³ EUT C , , s. .

¹⁴ EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.

- (4) Sedan den europeiska grannskapspolitiken introducerades har den lett till en avsevärd förstärkning av förbindelserna med partnerländerna och medfört påtagliga fördelar för både unionen och dess partner.
- (5) Inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken erbjuder unionen sina grannländer privilegierade förbindelser, som bygger på ett ömsesidigt engagemang för och främjande av värderingarna demokrati och mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning och principerna om marknadsekonomi och hållbar utveckling.
- (6) Det regionala samarbetet i Europeiska unionens grannskap har formats av två huvudsakliga politiska initiativ: det östliga partnerskapet mellan unionen och dess östliga grannländer och Unionen för Medelhavsområdet mellan unionen och dess grannländer i det södra Medelhavsområdet. Dessa initiativ utgör meningsfulla politiska ramar för fördjupade förbindelser med och mellan partnerländer, på grundval av principerna om delat ansvar och gemensamt ansvarstagande.
- (7) Ett antal större förändringar har skett sedan den europeiska grannskapspolitiken inleddes och sedan det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet inrättades. Till dessa hör fördjupade förbindelser med partnerländerna samt inledandet av regionala initiativ och demokratiseringsprocesser i regionen. Detta ledde till att en ny vision för den europeiska grannskapspolitiken uppställdes 2011 som ett resultat av en övergripande strategisk översyn av politiken. I visionen skisseras huvudmålen för unionens samarbete med grannländerna. Enligt denna ska mer stöd ges till partnerländer som åtar sig att bygga demokratiska samhällen och genomföra reformer, i enlighet med principerna om ”mer ger mer” och ”ömsesidig ansvarighet”.
- (8) Inom ramen för detta instrument och Europeiska regionala utvecklingsfonden bör stöd tillhandahållas till programmen för gränsöverskridande samarbete längs Europeiska unionens yttre gränser mellan partnerländer och medlemsstater i syfte att främja en integrerad och hållbar regional utveckling i angränsande gränsregioner och en harmonisk regional integration i hela unionen och med grannländerna.
- (9) Det är dessutom viktigt att främja och underlätta samarbetet till ömsesidig nytta för unionen och dess partnerländer, bland annat genom att sammanföra bidrag från interna och externa instrument i EU:s budget, särskilt för gränsöverskridande samarbete, infrastrukturprojekt av unionsintresse som kommer att passera genom grannländer och andra samarbetsområden.
- (10) Gränsregioner som tillhör länder i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och de regioner i Ryska federationen som för närvarande deltar i program för gränsöverskridande samarbete bör kunna fortsätta att göra detta. Det är också viktigt att de relevanta regionerna i länder som omfattas av instrumentet för stöd inför anslutningen kan delta i programmen för gränsöverskridande samarbete. Länderna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bör fortsätta att delta i programmen för gränsöverskridande samarbete på grundval av sina egna resurser.
- (11) Det förväntas att de EU-medlemsstater och partnerländer som deltar i det gränsöverskridande samarbetet tillhandahåller nationell samfinansiering. Detta kommer att stärka ländernas egenansvar, öka de ekonomiska resurser som finns att tillgå inom programmen och göra det lättare för lokala aktörer att delta.

- (12) Det gränsöverskridande samarbetet kommer att på lämpligt sätt bidra till genomförandet av befintliga och framtida makroregionala strategier.
- (13) Stödet till angränsande utvecklingsländer inom den ram som inrättats genom den europeiska grannskapspolitiken bör överensstämja med målen och principerna för unionens yttre politik och särskilt dess utvecklingspolitik, inbegripet den gemensamma förklaringen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: Europeiskt samförstånd, som antogs av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen den 22 december 2005.
- (14) Den gemensamma strategin EU-Afrika är relevant för förbindelserna med grannländerna i Nordafrika.
- (15) EU och dess medlemsstater bör öka samstämmigheten och komplementariteten hos sina respektive strategier för samarbete med grannländerna. För att se till att unionens och medlemsstaternas samarbete är kompletterande och ömsesidigt förstärkande är det lämpligt att införa bestämmelser om gemensam programplanering som bör genomföras när så är möjligt och lämpligt.
- (16) Unionens stöd enligt denna förordning bör i princip anpassas till partnerländernas motsvarande nationella, regionala eller lokala strategier och åtgärder.
- (17) I grannländer där anpassningen till unionens regler och normer är ett av de centrala politiska målen har EU bäst förutsättningar för att tillhandahålla detta stöd. Visst specifikt stöd kan bara tillhandahållas på unionsnivå.
- (18) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att främja närmare politiskt samarbete och gradvis ekonomisk integration mellan Europeiska unionen och dess grannländer inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av insatsens omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen dessutom vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (19) Behovet av medel för att finansiera Europeiska unionens externa stöd ökar, men det ekonomiska läget och budgetläget i unionen begränsar de resurser som finns tillgängliga för sådant stöd. Kommissionen måste därför sträva efter att utnyttja de tillgängliga resurserna så effektivt som möjligt genom att använda finansiella instrument med hävstångseffekt. Hävstångseffekten skulle kunna ökas genom att man gör det möjligt att använda och återanvända medel som investeras och genereras via finansieringsinstrument.
- (20) Kampen mot klimatförändringen är en av de stora utmaningar som unionen står inför och snabba åtgärder krävs. Denna förordning bör bidra till att man uppnår målet i kommissionens meddelande om den fleråriga budgetramen från juni 2011, nämligen att den andel av unionens budget som avser klimatåtgärder ska ökas till minst 20 %.
- (21) Jämlikhet mellan könen och åtgärder mot diskriminering bör vara ett övergripande mål för alla åtgärder som vidtas inom ramen för denna förordning.

- (22) Unionen har åtagit sig att i sina förbindelser med sina partner runt om i världen främja anständiga arbetsvillkor samt ratificeringen och det effektiva genomförandet av internationellt erkända arbetsnormer och multilaterala miljöavtal.
- (23) Under hela utgiftscykeln bör Europeiska unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som ska göra det möjligt att förebygga, spåra och utreda oriktigheter, återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt, och att fastställa påföljder vid behov. Dessa åtgärder bör vidtas i enlighet med de avtal som ingåtts med internationella organisationer och tredjeländer.
- (24) För att terminologin ska överensstämma med den som används inom det europeiska territoriella samarbetet bör genomförandedokumenterna för programmen för gränsöverskridande samarbete kallas gemensamma operativa program.
- (25) I syfte att denna förordning snabbt ska kunna återspegla resultaten av de politiska beslut som rådet har fattat, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller att uppdatera förteckningen över mottagarländer i bilagan till denna förordning.
- (26) Samtidigt som det genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../... av den ...¹⁵ (nedan kallad *gemensamma genomförandeförordningen*) inrättas gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för yttre åtgärder, bör kommissionen ges delegerade befogenheter att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt när det gäller att anta de särskilda genomförandeåtgärder som krävs för de mekanismer för gränsöverskridande samarbete som inrättas i avdelning III av denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar akter, dessutom se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (27) För att trygga enhetliga förutsättningar för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (28) De genomförandebefogenheter som rör artikel 7.1–7.3 och artikel 9.1 bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹⁶. Med beaktande av dessa genomförandeakters karaktär, särskilt deras policyinriktning eller deras ekonomiska konsekvenser, bör granskningsförfarandet i princip tillämpas vid antagandet av dem, utom när det gäller finansiellt småskaliga åtgärder.
- (29) Hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (*Europeiska utrikestjänsten*) ska organiseras och arbeta anges i rådets beslut 2010/427/EU.

¹⁵ EUT L

¹⁶ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Avdelning 1. MÅL OCH PRINCIPER

Artikel 1

Övergripande mål och tillämpningsområde

1. EU har för avsikt att upprätta ett område av välstånd och god grannsämja mellan Europeiska unionen och de länder och territorier som förtecknas i bilagan till denna förordning (nedan kallade *partnerländerna*) genom utveckling av särskilda förbindelser.
2. Unionens stöd inom ramen för denna förordning ska användas till gagn för partnerländerna och kan också användas till ömsesidig nytta för EU och dess partnerländer.
3. Unionsfinansieringen kan också användas i syfte att göra det möjligt för Ryska federationen att delta i gränsöverskridande samarbete och i relevanta program som omfattar flera länder, för att spegla Ryska federationens särskilda ställning som både granne till unionen och en strategisk partner i regionen.

Artikel 2

Särskilda mål för unionens stöd

1. Det stöd som tillhandahålls inom ramen för denna förordning ska främja ökat politiskt samarbete och en gradvis ekonomisk integration mellan unionen och partnerländerna och särskilt att partnerskaps- och samarbetsavtal, associeringsavtal eller andra nuvarande eller framtida avtal blir genomförda, liksom gemensamt överenskomna handlingsplaner.
2. Unionsstödet bör framför allt inriktas på följande:
 - (a) Främjande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, rättsstats- och jämlikhetsprinciperna, införande av en djupgående och hållbar demokrati, främjande av god samhällsstyrning och utveckling av ett blomstrande civilt samhälle, som även omfattar parterna på arbetsmarknaden.
 - (b) Gradvis integrering i unionens inre marknad och ökat sektoriellt och sektorsövergripande samarbete, bl.a. genom tillnärmning av lagstiftningen och konvergens av regelverken med unionens och andra relevanta internationella normer, relaterat institutionsbyggande och investeringar, framför allt på sammanlänkningsområdet.
 - (c) Skapande av förutsättningar för en väl hanterad rörlighet för människor och främjande av kontakter mellan människor.

- (d) Hållbar utveckling för alla ur samtliga aspekter, fattigdomsminskning, även via utveckling av privatsektorn, främjande av intern ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, landsbygdsutveckling, klimatinsatser och katastrofresiliens.
 - (e) Främjande av förtroendeskapande åtgärder och andra åtgärder som bidrar till säkerheten och att konflikter förebyggs och får en lösning.
 - (f) Stärkande av subregionalt, regionalt och grannskapsomfattande samarbete samt likaså samarbete över gränserna.
3. Uppnåendet av dessa mål ska framför allt mätas med användning av EU:s periodiska rapporter om genomförandet av politiken, samt, när det gäller punkterna 2 a, d och e, de relevanta indikatorer som fastställts av internationella organisationer och andra berörda organ, när det gäller punkterna 2 b, c och d, partnerländernas anammande av EU:s regelverk, när så är relevant, och när det gäller punkterna 2 c och f, antalet relevanta avtal och samarbetsåtgärder. Indikatorerna kommer att omfatta bland annat demokratiska val som övervakas på lämpligt sätt, korruptionsnivån, handelsflöden samt indikatorer som gör det möjligt att mäta interna ekonomiska klyftor, inbegripet sysselsättningsnivåer.
4. Unionens stöd kan också användas på andra områden när detta är förenligt med den europeiska grannskapspolitikens övergripande mål.

Artikel 3

Politisk ram

1. Partnerskaps- och samarbetsavtalen, associeringsavtalen och andra befintliga eller framtida avtal genom vilka förbindelser upprättas med partnerländer, samt motsvarande meddelanden, slutsatser från rådet, resolutioner från Europaparlamentet och relevanta slutsatser från ministermöten med partnerländerna, ska utgöra den övergripande politiska ramen för programplaneringen och genomförandet av unionsstödet enligt denna förordning.
2. Handlingsplaner eller andra likvärdiga dokument som överenskommits gemensamt mellan partnerländerna och unionen ska utgöra den centrala referenspunkten för de prioriteringar som ska fastställas för unionsstödet.
3. Om det inte finns några avtal i enlighet med punkt 1 mellan unionen och partnerländerna, får unionsstöd ges när det är lämpligt för att fullfölja unionens politiska mål, och det ska då planeras utifrån dessa mål med hänsyn till behoven i det berörda landet.

Artikel 4

Differentiering, partnerskap och samfinansiering

1. Det unionsstöd som enligt denna förordning ges till varje partnerland ska differentieras i form och belopp med hänsyn till partnerlandets engagemang för reformer och dess framsteg när det gäller att genomföra dessa reformer. Differentieringen ska avspegla ambitionsnivån i landets partnerskap med unionen, landets framsteg när det gäller att skapa en djupgående och hållbar demokrati, dess framsteg i genomförandet av överenskomna reformmål, och dess behov och förmåga, samt de potentiella effekterna av unionens stöd.
2. Unionens stöd enligt denna förordning ska i regel fastställas i partnerskap med mottagarna. Partnerskapet ska där så är lämpligt inbegripa nationella, regionala och lokala myndigheter, andra berörda parter, det civila samhället, arbetsmarknadens organisationer, och andra icke-statliga aktörer vid utarbetandet, genomförandet och övervakningen av unionsstödet.
3. Unionens stöd enligt denna förordning ska i princip samfinansieras av partnerländerna genom offentliga medel, bidrag från stödmottagarna eller andra källor. Samma princip ska tillämpas på samarbetet med Ryska federationen, särskilt när det gäller de program som avses i artikel 6.1 c. Kraven på samfinansiering får upphävas i vederbörligen motiverade fall och när detta är nödvändigt för att stödja utvecklingen av det civila samhället och av icke-statliga aktörer, utan att det påverkar uppfyllandet av andra villkor som fastställs i budgetförordningen.

Artikel 5

Samstämmighet och samordning mellan givare

1. Det ska sörjas för samstämmighet med andra områden av unionens yttre åtgärder och relevant unionspolitik på andra områden vid genomförandet av denna förordning. I detta syfte ska de åtgärder som finansieras enligt denna förordning, däribland de som förvaltas av Europeiska investeringsbanken, grunda sig på de policydokument avseende samarbetet som beskrivs i artikel 3.1 och 3.2 samt på unionens särskilda intressen, politiska prioriteringar och strategier. Sådana åtgärder ska vara i överensstämmelse med åtagandena enligt multilaterala avtal och internationella konventioner i vilka unionen och partnerländerna är parter.
2. Kommissionen, medlemsstaterna och Europeiska investeringsbanken (EIB) ska se till att det råder samstämmighet mellan stöd som ges enligt denna förordning och annat stöd som lämnas av unionen, medlemsstaterna och Europeiska investeringsbanken.
3. Unionen och medlemsstaterna ska samordna sina respektive stödprogram till förmån för ett effektivare och bättre fungerande genomförande av stödet och den politiska dialogen i linje med de fastställda principerna för förstärkt operativ samordning inom det externa stödet och för harmoniseringen av politik och förfaranden. Samordningen ska innefatta regelbundna samråd och ofta förekommande utbyten av relevant information under stödprocessens olika faser, särskilt på fältet, och kan leda till gemensam programplanering, delegerat samarbete och/eller överföringsarrangemang.

4. Unionen ska tillsammans med medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att det sker en fullgod samordning och ett effektivt samarbete med multilaterala och regionala organisationer och enheter, däribland europeiska finansinstitut, internationella finansinstitut, Förenta nationernas organ, fonder och program, privata och politiska stiftelser samt givare utanför Europeiska unionen.

Avdelning II. VÄGLEDANDE PROGRAMPLANERING OCH TILLDELNING AV MEDEL

Artikel 6

Typ av program

1. Unionens stöd enligt denna förordning ska programplaneras inom ramen för följande:
 - a) Bilateral program som omfattar stöd till ett partnerland.
 - b) Program som omfattar flera länder och som rör utmaningar som är gemensamma för alla eller ett antal partnerländer, samt regionalt och subregionalt samarbete mellan två eller fler partnerländer, och som kan inbegripa samarbete med Ryska federationen.
 - c) Program för gränsöverskridande samarbete mellan en eller flera medlemsstater, å ena sidan, och en eller flera partnerländer och/eller Ryska federationen, å andra sidan, längs deras gemensamma del av EU:s yttre gräns.
2. Unionens stöd enligt denna förordning ska genomföras i enlighet med den gemensamma genomförandeförordningen.

Artikel 7

Programplanering och vägledande tilldelning av medel för vägledande program som omfattar ett eller flera länder

1. För länder där de dokument som avses i artikel 3.2 finns, ska en övergripande flerårig gemensam stödram antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3 i den gemensamma genomförandeförordningen. Den gemensamma stödramen ska omfatta en översyn av de framsteg som gjorts när det gäller den politiska ramen och en förteckning över prioriteringarna för unionsstödet, främst valda bland dem som ingår i de dokument som avses i artikel 3.2 och i partnerländernas strategier och planer, och som unionens regelbundna bedömningar har visat att det finns behov av att stödja. I ramen ska även den vägledande finansieringsnivån för dessa prioriteringar anges. Den gemensamma stödramens varaktighet ska motsvara varaktigheten för de relevanta dokument som avses i artikel 3.2.

2. För länder där de dokument som avses i artikel 3.2 inte finns, ska ett övergripande programplaneringsdokument som inbegriper en strategi och ett flerårigt vägledande program antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3 i den gemensamma genomförandeförordningen. I dokumentet ska unionens åtgärdsstrategi fastställas på grundval av en analys av situationen i det berörda landet, och av dess förbindelser med unionen, partnerländernas strategier eller planer, prioriteringarna för unionsstödet och den vägledande finansieringsnivån per prioritering. Dokumentet ska ha en lämplig flerårig varaktighet.
3. För program som omfattar flera länder, ska ett övergripande programplaneringsdokument som inbegriper en strategi och ett flerårigt vägledande program antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3 i den gemensamma genomförandeförordningen. I dokumentet ska det fastställas vilka prioriteringar som gäller för unionsstödet till regionen eller subregionen, samt den vägledande finansieringsnivån per prioritering. Dokumentet ska ha en lämplig flerårig varaktighet.
4. Den gemensamma stödrum som avses i punkt 1 ska vid behov ses över och kan revideras i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3 i den gemensamma genomförandeförordningen. De programplaneringsdokument som avses i punkterna 2 och 3 ska ses över efter halva tiden eller när det visar sig nödvändigt och får revideras i enlighet med samma förfarande.
5. De finansiella anslagen för program som omfattar ett eller flera länder ska fastställas på grundval av öppna och objektiva kriterier som avspeglar den differentieringsprincip som avses i artikel 4.1.
6. När det är nödvändigt att mer effektivt tillämpa åtgärder till ömsesidig nytta för unionen och partnerländerna, på områden såsom transnationellt samarbete och sammanlänkningsprogram, kan finansiering inom ramen för denna förordning sammanföras med finansiering som omfattas av andra relevanta unionsförordningar om inrättande av finansieringsinstrument. I sådana fall ska kommissionen besluta vilken enda uppsättning regler som ska tillämpas på genomförandet.
7. Medlemsstaterna och andra givare som har åtagit sig att samfällt programplanera sitt stöd med EU ska delta i programplaneringsprocessen. Programdokumenten kan vid behov också täcka deras bidrag.
8. Om medlemsstaterna och andra givare har åtagit sig att gemensamt programplanera sitt stöd, kan ett gemensamt flerårigt programplaneringsdokument ersätta den gemensamma stödrum som avses i punkt 1 och de programplaneringsdokument som avses i punkterna 2 och 3, på villkor att det uppfyller de krav som anges i dessa bestämmelser.
9. I händelse av kris eller hot mot demokratin, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna eller vid naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människan får en särskild översyn utföras av programplaneringsdokumenten. Denna översyn i ett nödläge ska garantera att samstämmigheten mellan det unionsstöd som ges enligt denna förordning och stöd som ges enligt andra finansieringsinstrument unionen bibehålls. En sådan översyn

kan leda till att reviderade programplaneringsdokument antas. Om så är fallet ska kommissionen översända de reviderade programplaneringsdokumenten till Europaparlamentet och rådet för kännedom inom en månad efter antagandet.

Avdelning III. GRÄNSÖVERSKRIDANDE SAMARBETE

Artikel 8

Geografiska kriterier för stödberättigande

1. De program för gränsöverskridande samarbete som avses i artikel 6.1 c kan inrättas för följande områden:
 - (a) För landgränser, som omfattar de territoriella enheter som motsvarar Nuts 3-nivå eller likvärdig nivå utmed landgränserna mellan medlemsstater och partnerländer, och/eller Ryska federationen.
 - (b) För sjögränser, som omfattar de territoriella enheter som motsvarar Nuts 3-nivå eller likvärdig nivå utmed sjögränserna mellan medlemsstaterna och partnerländerna och/eller Ryska federationen, med ett inbördes avstånd på högst 150 kilometer, utan att det påverkar tillämpningen av eventuella nödvändiga justeringar för att säkerställa konsekvens och kontinuitet i samarbetet.
 - (c) Runt ett avrinningsområde, som omfattar de territoriella enheter i kustområden som motsvarar Nuts 2-nivå eller likvärdig nivå som gränsar till ett avrinningsområde som är gemensamt för medlemsstaterna och partnerländerna och/eller Ryska federationen.
2. För att se till att det befintliga samarbetet fullföljs och i andra motiverade fall får territoriella enheter som gränsar till dem som avses i punkt 1 delta i gränsöverskridande samarbete.
3. I vederbörligen motiverade fall får viktiga sociala, ekonomiska eller kulturella centrum som inte gränsar till stödberättigade territoriella enheter inbegripas på villkor att deras deltagande bidrar till uppnåendet av de mål som fastställs i programplaneringsdokumentet.
4. När program fastställs i enlighet med punkt 1 b får Europeiska kommissionen, i samförstånd med parterna, föreslå att de geografiska kriterierna för stödberättigande utsträcks till att omfatta hela den territoriella enhet på Nuts 2-nivå på vars område den territoriella enheten på Nuts 3-nivå är belägen.

Artikel 9

Programplanering och tilldelning av medel för gränsöverskridande samarbete

1. Ett programplaneringsdokument ska utarbetas i syfte att fastställa följande:
 - a) De strategiska målen för det gränsöverskridande samarbetet.
 - b) Förteckningen över de gemensamma operativa program som ska inrättas.
 - c) En vägledande fördelning av resurser mellan de program för land- och sjögränser som avses i artikel 8.1 a och b och de program för avrinningsområden som avses i artikel 8.1 c.
 - d) De vägledande fleråriga anslagen för varje gemensamt operativt program.
 - e) De territoriella enheter som har behörighet att delta i varje gemensamt operativt program, och de regioner och centrum som avses i artikel 8.2, 8.3 och 8.4.
 - f) Vägledande anslag för stöd till, när så är lämpligt, horisontell kapacitetsuppbyggnad, arbete i nätverk och erfarenhetsutbyte mellan program.
 - g) Bidrag till de transnationella program som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [...] av den [...] om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete¹⁷, i vilka partnerländer och/eller Ryska federationen deltar.

Programplaneringsdokumentet ska omfatta en period på sju år och antas av kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3 i den gemensamma genomförandeförordningen. Det ska ses över efter halva tiden eller när det visar sig nödvändigt och får revideras i enlighet med samma förfarande som avses i den artikeln.
2. De gemensamma operativa programmen ska samfinansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden. Det totala beloppet på bidraget från Europeiska regionala utvecklingsfonden ska fastställas i enlighet med artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [...] av den [...] om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete¹⁸. Bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas på användningen av detta bidrag.
3. Instrumentet för stöd inför anslutningen får samfinansiera gemensamma operativa program i vilka länder som är berättigade till stöd enligt sådana instrument deltar. Bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas på användningen av denna samfinansiering.
4. De vägledande anslagen till programmen för gränsöverskridande samarbete ska främst grundas på folkmängden i de stödberättigade områdena. Vid fastställandet av

¹⁷ EUT L

¹⁸ EUT L

de vägledande anslagen, får anpassningar ske för att avspegla behovet av att hitta en balans mellan bidragen från Europeiska regionala utvecklingsfonden och de bidrag som lämnas inom ramen för detta instruments budget, samt andra faktorer som påverkar samarbetets intensitet, såsom gränsområdenas särdrag och deras kapacitet att förvalta och tillgodogöra sig unionsstödet.

Artikel 10

Gemensamma operativa program

1. Det gränsöverskridande samarbetet ska genomföras genom fleråriga gemensamma operativa program som avser samarbete rörande en gräns eller en grupp av gränser och som omfattar fleråriga åtgärder som är inriktade på en sammanhängande uppsättning prioriteringar och som kan genomföras med unionsstöd. De gemensamma operativa programmen ska grunda sig på de programplaneringsdokument som avses i artikel 9. De ska inbegripa en sammanfattande beskrivning av de förvaltnings- och kontrollsystem som omfattar de punkter som anges i artiklarna 11.2 och 12.2.
2. De gemensamma operativa programmen för land- och sjögränser ska inrättas för varje enskild gräns på lämplig territoriell nivå och inbegripa territoriella enheter som tillhör en eller flera medlemsstater och en eller flera partnerländer och/eller Ryska federationen.
3. De gemensamma operativa programmen för avrinningsområden ska vara multilaterala, ha inrättats på lämplig territoriell nivå och inbegripa territoriella enheter som gränsar till ett gemensamt avrinningsområde som tillhör flera deltagande länder, inbegripet minst en medlemsstat och ett partnerland och/eller Ryska federationen. De kan inbegripa bilateral verksamhet till stöd för samarbete mellan en medlemsstat och ett partnerland och/eller Ryska federationen.
4. Inom ett år från den dag då det programplaneringsdokument som avses i artikel 9 har antagits ska de deltagande länderna för kommissionen gemensamt lägga fram förslag till gemensamma operativa program. Kommissionen ska anta varje gemensamt operativt program efter att ha bedömt om det är förenligt med denna förordning, programplaneringsdokumentet och genomförandebestämmelserna.
5. Regioner i andra länder än partnerländerna, Ryska federationen eller medlemsstaterna, som gränsar till stödberättigade regioner enligt definitionen i artikel 8.1 a och b eller gränsar till ett gemensamt avrinningsområde där ett gemensamt operativt program håller på att inrättas får omfattas av ett gemensamt operativt program och erhålla unionsstöd på de villkor som fastställts i det programplaneringsdokument som avses i artikel 9.
6. Kommissionen och de deltagande länderna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att de program för avrinningsområden som inrättas enligt denna förordning och de transnationella samarbetsprogram som inrättas enligt förordning (EU) nr [...] och som har en delvis överlappande geografisk täckning kompletterar varandra fullt ut och är ömsesidigt förstärkande.

7. De gemensamma operativa programmen får på initiativ av de deltagande länderna eller kommissionen revideras av bland annat följande anledningar:
- Ändrade prioriteringar för samarbetet, socioekonomisk utveckling.
 - Resultaten av genomförandet av de berörda åtgärderna och resultaten av övervaknings- och utvärderingsprocessen.
 - Behovet att justera tillgängliga belopp och omfördela resurserna.
8. Efter det att de gemensamma operativa programmen har antagits ska kommissionen ingå en finansieringsöverenskommelse med partnerländerna och/eller Ryska federationen. Finansieringsöverenskommelsen ska inbegripa de rättsliga bestämmelser som krävs för att genomföra det gemensamma operativa programmet och kan också undertecknas av de andra deltagande länderna och den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 12.2 c.
- Om nödvändigt ska ett samförståndsavtal ingås mellan de deltagande länderna och förvaltningsmyndigheten i syfte att fastställa ländernas särskilda finansiella ansvar.
9. Ett gemensamt operativt program som omfattar mer än ett partnerland inrättas om minst ett partnerland undertecknar finansieringsöverenskommelsen. Andra partnerländer som omfattas av ett etablerat program kan när som helst ansluta sig till programmet genom att underteckna finansieringsöverenskommelsen.
10. Om ett deltagande land åtar sig att gemensamt samfinansiera ett program ska formerna för tillhandahållandet, användningen och övervakningen av samfinansieringen klargöras i det gemensamma operativa programmet. Den därmed sammanhängande finansieringsöverenskommelsen ska undertecknas av samtliga deltagande länder.
11. De gemensamma operativa programmen kan också möjliggöra ett ekonomiskt bidrag från och till instrument, som kan kombineras med stöd, om inte annat följer av bestämmelserna i dessa instrument, under förutsättning att detta bidrar till att programmets prioriteringar uppnås.
12. I enlighet med partnerskapsprincipen ska de deltagande länderna gemensamt välja ut de åtgärder som överensstämmer med prioriteringarna och åtgärderna i det gemensamma operativa programmet och som därmed kan få unionsstöd.
13. I särskilda och vederbörligen motiverade fall, då
- a) ett gemensamt operativt program inte kan läggas fram på grund av problem som uppstår i förbindelserna mellan de deltagande länderna eller mellan Europeiska unionen och ett partnerland,
- eller
- b) de deltagande länderna inte har förelagt kommissionen ett gemensamt operativt program senast den 30 juni 2017,

eller

c) inget av de partnerländer som omfattas av programmet har undertecknat den berörda finansieringsöverenskommelsen senast vid utgången av det år som följer efter antagandet av programmet,

ska kommissionen, efter samråd med den eller de berörda medlemsstaterna, vidta de åtgärder som krävs för att göra det möjligt för den eller de berörda medlemsstaterna att använda bidraget från Europeiska regionala utvecklingsfonden till det gemensamma operativa programmet i enlighet med artikel 4.7–4.8 i förordning (EU) nr [...].

14. Om de gränsöverskridande samarbetsåtgärder eller program som ett budgetmässigt åtagande ska täcka sträcker sig över fler än ett budgetår får åtagandet delas upp i årliga delåtaganden.

Artikel 11

Förvaltning av gemensamma operativa program

1. De gemensamma operativa programmen ska i princip genomföras genom delad förvaltning med medlemsstaterna. De deltagande länderna får också föreslå att genomförandet ska ske genom indirekt förvaltning, genom en enhet som förtecknas i budgetförordningen och i enlighet med de genomförandebestämmelser som avses i artikel 12.2.
2. Kommissionen ska på grundval av tillgänglig information övertyga sig om att medlemsstaten, vid delad förvaltning, eller partnerlandet eller den internationella organisationen, vid indirekt förvaltning, har inrättat och använder förvaltnings- och kontrollsystem som uppfyller kraven i budgetförordningen, den här förordningen och de genomförandebestämmelser som avses i artikel 12.2.

Medlemsstaterna, partnerländerna och berörda internationella organisationer ska se till att deras förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt, att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta samt att principen om sund ekonomisk förvaltning följs. De ska ansvara för förvaltningen och kontrollen av programmen.

Kommissionen får kräva att medlemsstaten eller partnerlandet eller den berörda internationella organisationen undersöker ett klagomål som ingetts till kommissionen avseende valet eller genomförandet av de åtgärder som stöds enligt denna avdelning eller avseende förvaltnings- och kontrollsystemets funktionssätt.

3. Utgifter som uppkommit efter det att de gemensamma operativa programmen ingetts till kommissionen ska vara stödberättigande tidigast från och med den 1 januari 2014 för att det ska vara möjligt att på lämpligt sätt förbereda de gemensamma operativa programmen för genomförandet.
4. Om stödberättigandet är begränsat i enlighet med artikel 8.7 i den gemensamma genomförandeförordningen har den enhet som avses i punkt 1, och som kan inleda ansökningsomgångar och anbudsförfaranden, rätt att godkänna som stödberättigade

anbudsgivare, sökande och kandidater från icke-stödberättigade länder, eller varor av icke-stödberättigande ursprung, i enlighet med artikel 9.3 i den gemensamma genomförandeförordningen.

Artikel 12

Genomförandebestämmelser för det gränsöverskridande samarbetet

1. Genomförandebestämmelser med särskilda bestämmelser för genomförandet av denna avdelning ska antas genom en delegerad akt i enlighet med artikel 14.
2. Genomförandebestämmelserna ska inbegripa bestämmelser om följande:
 - (a) Samfinansieringsgrad och metoder för samfinansieringen.
 - (b) Utarbetande, ändring och avslutande av gemensamma operativa program.
 - (c) Roll och funktion hos följande programstrukturer: Gemensamma övervakningskommittén, förvaltningsmyndigheten och dess gemensamma tekniska sekretariat, gemensamma urvalskommittéer, inbegripet deras ställning, effektiv identifiering av dessa, deras redovisningsskyldighet och ansvar, en beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystemen, samt villkoren för den tekniska och ekonomiska förvaltningen av unionsstödet, inbegripet utgifternas stödberättigande.
 - (d) Återkravsförfaranden; övervakning och utvärdering.
 - (e) Insatser för att öka synligheten och informationsverksamhet.
 - (f) Delad och indirekt förvaltning i enlighet med artikel 6.2 i den gemensamma genomförandeförordningen.

Avdelning IV. SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Uppdatering av bilagan

Förteckningen över mottagarländer i bilagan till denna förordning får uppdateras efter politiska beslut fattade av rådet om grannskapspolitikens tillämpningsområde. En ändring av bilagan ska antas genom en delegerad akt i enlighet med artikel 14.

Artikel 14

Delegeringens utövande

1. De befogenheter som avses i artiklarna 12 och 13 delegeras till kommissionen för den period som denna förordning är i kraft.
2. Delegeringen av befogenhet får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
3. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
4. En delegerad akt som antas ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 15

Kommittéförfarande

Kommissionen ska biträdas av kommittén för det europeiska grannskapsinstrumentet. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Artikel 16

Deltagande av ett tredjeland som inte är förtecknat i bilagan

1. I vederbörligen motiverade fall och för att säkerställa unionsfinansieringens samstämmighet och effektivitet eller för att främja regionalt eller regionöverskridande samarbete, får kommissionen besluta att utöka möjligheten att få stöd för åtgärder till länder, territorier och regioner som annars inte skulle vara berättigade till finansiering. Oaktat bestämmelserna i artikel 8.1 i den gemensamma genomförandeförordningen, får fysiska och juridiska personer från de berörda länderna, territorierna och regionerna delta i förfarandena för att genomföra sådana åtgärder.
2. Bestämmelser som möjliggör detta får införas i de programplaneringsdokument som avses i artikel 7.

Artikel 17

Tillfälligt upphävande av unionens stöd

Utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser om tillfälligt upphävande av stödet som fastställs i avtal om partnerskap och samarbete eller associeringsavtal med partnerländerna eller partnerregionerna, ska unionen, om ett partnerland inte följer principerna om demokrati, rättsstaten och respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, uppmana det berörda landet att hålla samråd i syfte att finna en lösning som är godtagbar för bägge parter, utom i särskilt brådskande fall. Om samrådet med det berörda landet inte leder till en lösning som är godtagbar för bägge parter, eller om samråd vägras eller i särskilt brådskande fall, får rådet vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 215.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, vilka kan omfatta tillfälligt upphävande, helt eller delvis, av unionens stöd.

Artikel 18

Finansiellt referensbelopp

1. Den finansieringsram som finns tillgänglig för genomförandet av denna förordning ska vara 18 182 300 000 euro (i löpande priser) för perioden 2014–2020. Upp till 5 procent av finansieringsramen ska tilldelas de program för gränsöverskridande samarbete som avses i artikel 6.1 c.
2. De årliga anslagen ska godkännas av budgetmyndigheten inom budgetramen.
3. Såsom anges i artikel 13.2 i förordningen om Erasmus för alla, ska ett preliminärt belopp på 1 812 100 000 euro från de olika instrumenten för yttre förbindelser (instrumentet för utvecklingssamarbete, europeiska grannskapsinstrumentet, instrumentet för stöd inför anslutningen, partnerskapsinstrumentet samt Europeiska utvecklingsfonden) för att främja den internationella dimensionen inom den högre utbildningen, anslås till insatser inom rörlighet i utbildningssyfte till eller från tredjeländer och till samarbete och politisk dialog med myndigheter/institutioner/organisationer från dessa länder. Bestämmelserna i förordningen om Erasmus för alla ska gälla för användningen av dessa medel.

Medlen kommer att bli tillgängliga endast på grundval av två fleråriga anslag för de fyra första åren respektive de tre återstående åren. Denna finansiering kommer att återspeglas i den fleråriga vägledande programplaneringen för dessa instrument, i linje med fastställda behov och prioriteringar hos länderna i fråga. Anslagen kan ses över om betydande oförutsedda omständigheter eller betydande förändringar i de politiska förutsättningarna skulle komma att påverka EU:s utrikespolitiska prioriteringar.

Artikel 19

Europeiska utrikestjänsten

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med rådets beslut 2010/427/EU om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (Europeiska utrikestjänsten) ska organiseras och arbeta.

Artikel 20

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Partnerländer som avses i artikel 1

Algeriet

Armenien

Azerbajdzjan

Egypten

Georgien

Israel

Jordanien

Libanon

Libyen

Marocko

Republiken Moldavien

Det ockuperade palestinska området

Syrien

Tunisien

Ukraina

Vitryssland

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT FÖR
EUROPEISKA GRANSKAPSINSTRUMENTET

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter
- 2.4. Uppskattning av kostnaderna och fördelarna med kontrollerna

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna
 - 3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen
 - 3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen
 - 3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen
 - 3.2.5. Bidrag från tredje part
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr xxx om inrättande av ett uropeiskt grannskapsinstrument.

1.2. 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen¹⁹

Rubrik 19: Yttre förbindelser

Verksamhet 19 08: Europeisk grannskapspolitik och förbindelser med Ryssland

Benämningen på budgetkapitel 19 08 motsvarar nuvarande struktur för de finansiella instrumenten 2007–2013. Samma verksamhet 19 08 föreslås bibehållen, förutom att ändring sker av detta kapitel för perioden 2014–2020 enligt följande:

19 08 : Europeiska grannskapsinstrumentet

1.3. Typ av förslag eller initiativ

X Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd²⁰

☐ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Europa i världen: att öka EU:s inflytande på den globala arenan

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbudgeterade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Den europeiska grannskapspolitiken syftar till att skapa ett område med välbefinnande och god grannsamhet vid EU:s gränser, främst genom en ökad politisk associering, ekonomisk integration och nära samarbete inom vissa sektorer. Under perioden 2014–2020 kommer EU fortsatt att stödja dessa mål

¹⁹ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

²⁰ I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

genom ett därför avsett finansieringsinstrument, det europeiska grannskapsinstrumentet, som ska ersätta Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet som inrättades 2006. Merparten av finansieringen till parterna från EU:s budget kommer att komma från det nya instrumentet.

Unionsstöd som beviljas enligt denna förordning ska bereda väg för ökat politiskt samarbete och en gradvis ekonomisk integration mellan Europeiska unionen och partnerländerna och i synnerhet bidra till att partnerskaps- och samarbetsavtal, associeringsavtal eller andra nuvarande eller framtida avtal blir genomförda, liksom även gemensamt överenskomna handlingsplaner.

Unionsstödet bör framför allt inriktas på följande:

a) Främjande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, rättsstats- och jämlikhetsprinciperna, införande av en djupgående och hållbar demokrati, främjande av god samhällsstyrning och utveckling av ett blomstrande civilt samhälle, däribland parterna på arbetsmarknaden.

b) Gradvis integrering i EU:s inre marknad och ökat sektorsövergripande samarbete, bl.a. genom tillnärmning av lagstiftningen och konvergens av regelverken med EU:s och andra relevanta internationella normer, tillhörande institutionsbyggande och investeringar, framför allt på sammanlänkningsområdet.

c) Skapande av förutsättningar för en hanterad rörlighet för människor samt för direkta kontakter människor emellan på flera nivåer.

d) Hållbar utveckling för alla ur samtliga aspekter, fattigdomsminskning, skapande av arbetsplatser, även via utveckling av privatsektorn, främjande av intern ekonomi, social och territoriell sammanhållning, landsbygdsutveckling, klimatinsatser och katastrofresiliens.

e) Förtroendeskapande åtgärder och andra åtgärder som bidrar till säkerhet och att konflikter förebyggs och får en lösning.

f) Subregionalt, regionalt och grannskapsomfattande samarbete samt likaså samarbete över gränserna.

Unionsstöd kan också användas på andra områden när detta är förenligt med den europeiska grannskapspolitikens övergripande mål.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen.

Ny beteckning på verksamhet 19 08: Europeiska grannskapsinstrumentet

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Bakgrund

Artikel 8 i fördraget om Europeiska unionen och den nya grannskapspolitikens vision om ett närmare, demokratiskt, välmående och stabilt grannskap, där varje partnerland gynnas av en särskilt utformad och differentierad strategi, fordrar att en anpassning sker av det framtida finansieringsinstrumentet till den nya grannskapspolitikens höjda ambitionsnivå. Detta gäller desto mer eftersom det inte enkelt går

att förverkliga en sådan vision för partner som måste genomföra svåra och kostsamma reformer innan fördelarna blir fullt synliga.

Det framtida instrumentet bör främst inriktas på den nya grannskapspolitiska visionens huvudmål och de särskilda problem och utmaningar som man tidigare fastställt.

I meddelandet *Ny respons på ett grannskap i förändring* beskrivs strategierna dels för östra Europa och södra Kaukasien via ett fortsatt genomförande av det östliga partnerskapet och dels för södra Medelhavsområdet inom ramen för det nya ”partnerskapet för demokrati och delat välstånd”.

Genom sitt erbjudande om ett partnerskap för demokrati och välstånd försöker EU stödja den demokratiska omvandling som inletts i Egypten och Tunisien och som kan spridas till andra länder i södra Medelhavsområdet.

Vid den strategiska översynen av grannskapspolitiken i fjol fastställde man på vilka områden den kan stärkas betydligt. Övergångsprocesserna i södra Medelhavsområdet och den starka längtan efter politiska och ekonomiska förändringar som folken i dessa länder har gett uttryck för, gör att stödet från EU blir ännu viktigare än tidigare, och visar på områden där EU och partnerländerna kan och bör uppnå bättre resultat. EU är dessutom fast besluten att ge varaktigt stöd till demokratiserings- och reformprocessen i både det östra och södra grannskapet.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Genom förordningen införs de viktigaste elementen och grunden för EU:s insatser. De exakta insatserna utarbetas i flerårig programplanering och årliga handlingsprogram som räknar upp EU:s verksamheter, och också förväntade resultat och vilken inverkan som eftersträvas med de aktuella insatserna. Detaljerade indikatorer för övervakningen av genomförandet fastställs då, så att man exakt kan mäta framsteg mot de politiska målen mot bakgrund av särdragen i den aktuella insatsen. De kommer att bygga på den årliga framstegsrapporten om genomförandet av handlingsplanerna för den europeiska grannskapspolitiken, på statistiska data, och/eller utvärderingar som görs av oberoende organ när sådana finns tillgängliga, enligt följande:

a Ökad respekt för mänskliga rättigheter och demokratiska normer ska mätas med hjälp av data och statistik från icke-statliga organisationer, FN och regionala organ vad gäller följande: förenings-, yttrande- och mötesfrihet, fri press och fria medier, demokratiska och trovärdiga val som övervakas på lämpligt sätt, korruptionsnivån, ett mer oberoende och effektivt domstolsväsen, bättre demokratisk kontroll inom säkerhetssektorn. Påminnas bör att det inte finns några officiella indikatorer för människorättsfrågor. "Rankningar" som tas fram av ett flertal organisationer bidrar dock till bedömningen av situationen, varvid högre rankningar (från ett år till ett annat) vanligtvis innebär framsteg inom ett särskilt område.

b En ökad integrering i EU:s inre marknad mäts bl.a. med variationen i handelsflödena i förhållande till referensuppgifter för år $n=0$ (Eurostat-siffror), med framsteg i tillnärmningen av regelverket till EU:s normer och standarder mätta i förhållande till tillgängliga referensuppgifter för år " $n=0$ " och, på ett mycket övergripande sätt, genom antalet länder som har ingått ett djupgående och omfattande frihandelsavtal.

c Förbättrad rörlighet kopplad till bättre gränskontroll och migrationshantering, framstegen mot ingående av partnerskap för rörlighet, avtal om förenklade viseringsförfaranden och viseringsliberalisering kommer att mätas med hjälp av tillgänglig statistik (Eurostat och/eller andra tillförlitliga institutioner), bedömning av storleken på turismen, migrationsströmmar, flöden bland akademiker/studenter år " n " och jämförelser mellan dessa och referensuppgifter för år " $n=0$ ".

d Minskning av interna ekonomiska klyftor, ökad sysselsättning, utveckling av små och medelstora företag: Politiska åtgärder, lagstiftning, förbättrad yrkesutbildning, välfärdsnivån i jordbrukarsamhällena och ökad livsmedelstrygghet kommer att mätas med data från Eurostat, OECD, Världsbanken, UNDP och officiell statistik. Här kommer också periodiskt aktualiserade sysselsättningsuppgifter att ingå (statistik, sektorer, ålder, kön), antal små och medelstora företag (bildade/nedlagda små och medelstora företag), statistik för utbildning, förmögenhetsfördelning och dessa ska jämföras med referensuppgifterna för år " $n=0$ ". Särskild uppmärksamhet ägnas i detta sammanhang mätningen av Gini-koefficienten (för att bedöma eventuell minskning/ökning av inkomstklyftorna).

e Växande förtroendeskapande åtgärder i konfliktområden, framsteg mot en lösning av nuvarande konflikter ska bedömas via uppgifter i lägesrapporterna.

f Ökat samarbete mellan partnerländer i gränsregioner, förbättrad regionaldialog, antal samarbetslösningar på regionala utmaningar inom olika områden, antal gemensamma ståndpunkter och gemensamma verksamheter, social och ekonomisk utveckling av gränsområden.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Den politiska visionen och mål på medellång sikt

Den långsiktiga **vision** som ligger till grund för den europeiska grannskapspolitiken är idén om ett grannskap där varje partnerland utvecklar sina förbindelser med EU utifrån egna ambitioner, behov och förmåga. Politiskt innebär detta bland annat ett erbjudande om närmare samarbete med EU, t.ex. flera gemensamma initiativ i internationella forum om frågor av gemensamt intresse. Ekonomiskt sett är EU även öppen för en närmare ekonomisk integrering, som successivt leder till ekonomisk integrering på EU:s inre marknad. EU stöder också en påskyndad hållbar tillväxt i våra grannländer som kommer alla till del, vilket torde hjälpa dem att bli mer konkurrenskraftiga och energieffektiva, skapa anständiga arbeten, uppnå millennieutvecklingsmålen samt genomföra en strategi för koldioxid snål utveckling för att de ska kunna bidra med sin del i arbetet med att motverka klimatförändringen. EU bör mobilisera hela bredden av sina politikområden allt efter gemensamma behov och intressen och enligt varje lands åtagande för reform och demokratisering.

Målet är ökat gemensamt engagemang för allmänhetens politiska och ekonomiska välbefinnande – både i EU och i våra grannländer – vilket är den bästa garantin för vår gemensamma stabilitet och vårt gemensamma välstånd. En sådan vision är inte oproblematiserad. För partnerländerna innebär de nödvändiga reformerna omfattande kostnader och satsningar innan de börjar ge resultat. För EU:s del är det viktigt att inte utsätta den väl fungerande inre marknaden för några risker och att se till att rörligheten hanteras enligt säkra rutiner.

De partnerländer som tar avgörande steg mot politiska och ekonomiska reformer kan de kommande åren räkna med att ingå ett **associeringsavtal inom ramen för det östliga partnerskapet** (länderna i öst) eller ett **partnerskap för demokrati och delat välstånd** (länderna i söder). Detta kommer att åtföljas av ökad rörlighet och direkta personkontakter (bl.a. genom eventuella partnerskap för rörlighet), ekonomisk integrering genom industriellt samarbete, utveckling av små och medelstora företag, utländska direktinvesteringar och utökade handelsförbindelser med EU (exempelvis genom djupgående och omfattande handelsavtal och andra avtal, t.ex. gällande jordbruk, tjänster och etablering eller avtal om bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter för prioriterade sektorer) samt utökad sektorsintegrering (t.ex. integrering i den europeiska energimarknadens deltagande på internationella koldioxidmarknader, inklusive förberedelser för en sammankoppling med EU:s utsläppshandelssystem, och deltagande i EU-program och EU-organ i enlighet med de öppningar som ges i varje program och i enlighet med de allmänna riktlinjerna för deltagande i EU-organ).

EU försöker framför allt med sitt erbjudande om ett partnerskap för demokrati och delat välstånd²¹ stödja den demokratiska omvandling som inletts i Egypten och Tunisien och som kan spridas till andra länder. För att målmedvetet fortsätta demokratiseringsprocessen behöver dessa länder stöd för att

²¹ KOM(2011) 200, 8.3.2011.

reformera sina institutioner och på nytt få igång ekonomisk tillväxt. Folket i länderna behöver också se att EU är berett att hjälpa i denna stimulerande men svåra period av omvandling.

Grannskapsinstrumentet bör vara mer politikorienterat och differentierat, och ha större flexibilitet, strängare villkor samt incitament för dem som uppvisar bäst resultat, varvid man ska beakta ambitionen för varje partnerskap (t.ex. förhandlingar om djupgående och omfattande frihandelsavtal). Genomförandet av EU-stödet skulle också i ökande utsträckning kunna delegeras till partnerländerna förutsatt att unionens finansiella regler följs och EU:s finansiella intressen skyddas.

Finansiering

Finansieringsnivån för det nya grannskapsinstrumentet avspeglar ambitionerna i den reviderade grannskapspolitiken. Sålunda föreslås att ett belopp på 18 182 300 000 euro (i löpande priser) anslås till grannskapsinstrumentet åren 2014–2020.

Differentiering

Nivån på EU-stödet kommer att bero på framstegen med att bygga upp och befästa demokratin och respekten för rättsstatsprincipen samt takten på reformerna. Ju mer och snabbare ett land gör framsteg med sina interna reformer desto mer EU-stöd kommer det att få. Det ökade stödet bör ges bl.a. i form av ökad finansiering av social och ekonomisk utveckling, mer omfattande program för institutionsuppbyggnad, bättre marknadstillträde, ökat EIB-stöd för investeringar och ännu mer underlättad rörlighet. Dessa prioriterade åtaganden kommer att skräddarsys efter varje lands behov och det regionala sammanhanget. Åtagandena åtföljs av insikten om att meningsfulla reformer medför betydande kostnader i inledningsskedet. För länder där inga reformer ännu gjorts kommer EU att ompröva eller t.o.m. minska finansieringen.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Förslaget bör ses i det övergripande sammanhanget med en förnyad europeisk grannskapspolitik där partnerländer erbjuds närmare politiskt samarbete och djupare ekonomisk integration i enlighet med artikel 8 i Lissabonfördraget. Det bygger på att vi delar våra erfarenheter av europeisk integration med våra grannländer och successivt involverar dem i EU-politiken.

I grannländer där anpassningen till EU:s regler och normer är ett av de centrala politiska målen är EU bäst lämpat att ge detta stöd. Visst specifikt stöd kan endast delas ut på EU-nivå, exempelvis när det gäller att främja en gradvis ekonomisk integrering i EU:s inre marknad, tillgång till Schengenområdet eller deltagande i EU:s program. EU är därmed den ledande samarbetspartnern i de flesta av dessa länder, en roll som i stor utsträckning godtas av medlemsstaterna, internationella finansinstitut och andra givare. Att hjälpa EU:s grannländer att anpassa sig till EU:s politik, regler och normer är en viktig drivkraft för reformer i partnerländerna.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Ett antal frågor har framkommit sedan införandet av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet med direkt eller indirekt anknytning till utformningen av instrumentet. En lång programplaneringsprocess och ofullständig anpassning av det finansiella biståndet till politiska åtgärder och prioriteringar i grannskapspolitikens handlingsplaner och övriga relevanta dokument har ofta påpekats utgöra stora problem som måste åtgärdas i framtiden. Det är viktigt att det råder samordning och

samstämmighet med åtgärder inom andra instrument. För genomförandet av en rad verksamheter har det varit avgörande att det funnits bestämmelser som möjliggör gemensamma insatser med partner/regioner utanför grannskaps- och partnerskapsinstrumentets geografiska tillämpningsområde. Detta bör behållas.

Stöd från grannskaps- och partnerskapsinstrumentet har använts till att skaffa lån från finansinstitut för finansiering av infrastrukturinvesteringsprojekt och stöd till den privata sektorn med hjälp av lån och riskkapitaltransaktioner. Detta görs med Europeiska investeringsbanken inom ramen för Femip och med EIB, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) och andra europeiska finansinstitut inom ramen för investeringsinstrumentet för närområdet. Samarbetet med internationella finansinstitut bör ytterligare förstärkas med hjälp av innovativa verktyg, främst på garantiområdet. Användningen av revolverande fonder kan bidra till att stärka effekterna av detta samarbete.

Bland de övergripande dragen med stor betydelse för grannskaps- och partnerskapsinstrumentet märks flexibilitet och förmåga att reagera på kriser och oförutsedda situationer. I grannländerna är åtgärder för att lösa långvariga kriser fortfarande en av de centrala utmaningarna. Varje lösning som tas fram inom ramen för grannskaps- och partnerskapsinstrumentet måste överensstämja med de politiska val som träffas angående det framtida stabilitetsinstrumentet (särskilt vad gäller omfattning och storlek) och förhållandet till de geografiska instrumenten. Nuvarande mekanismer för snabba insatser vid krissituationer har fungerat väl och bör stärkas ytterligare.

Hur kontrollen kan utökas måste utredas, bl.a. så att kopplingen kan stärkas mellan de politiska dialogerna och stödprogrammen (inklusive tekniskt stöd). Viktigt är dessutom att de politiska ambitionerna får lämpliga verktyg så att de kan förverkligas. Hänsyn bör också tas till hur det tekniska stödet/Taies kan utvecklas, eventuellt genom att mekanismens tillämpningsområde utvidgas så att den inbegriper faktorer som utbildning och fallstudier. Vidare bör samarbetet på statistikområdet stärkas.

Tillsammans med andra politiska mål, t.ex. en välfungerande offentlig förvaltning och ett oberoende rättsväsende som ser till att avtal verkställs, skapar en verksam konkurrenspolitik ett företagsklimat som underlättar ekonomisk tillväxt.

Regionalt samarbete har globalt främst visat sitt mervärde när det gäller att verka för regionala synergier och nätverk på avgörande områden av gemensamt intresse, t.ex. miljö, klimatförändringar, energi, hållbar utveckling, utveckling av små och medelstora företag, medier och yttrandefrihet, forskning, informations- och kommunikationsteknik och ungdomars rörlighet. Regionalt samarbete har också visat sig vara mycket effektivt om det genomförs på interregional nivå (södra och östra grannskapet): ett antal program fungerar ”i par” (civilskydd, främjande av privata investeringar) med ett sydligt och ett östligt fokus. Det gränsöverskridande samarbetet har också spelat en viktig roll, och den mekanism med delade åtaganden som används tillsammans med program inom detta samarbete har visat sig vara värdefull.

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Extern politik/externa/instrument

I Lissabonfördraget fastställs en ny institutionell ram för unionens yttre åtgärder. Den är avsedd att göra EU:s hållning samstämmigare och stärka EU:s ställning på den internationella arenan. EU måste skaffa sig en långsiktig politisk strategi för yttre åtgärder och ett lämpligt urval av verktyg som bör tjäna följande strategiska mål:

Främja och försvara EU:s värderingar utomlands. Genom Europeiska grannskapsinstrumentet kommer EU att främja övergångsprocesser och demokratiska processer och stärka det civila samhället i angränsande länder.

Lyfta fram EU:s politik till stöd för Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla med låga koldioxidutsläpp. Med det nya grannskapsinstrumentet ämnar EU möta globala utmaningar och bistå sådana reformer som gynnar både EU och partnerländerna.

Öka verkningarna av EU:s utvecklingssamarbete med det primära syftet att utrota fattigdom. Genom grannskapsinstrumentet kommer EU att hjälpa partnerländerna att möta utmaningar på utvecklingsområdet – t.ex. klimatförändringen – allt efter deras behov, kapacitet, intressen och åtaganden och de potentiella effekterna. Grannskapsinstrumentet kommer också att bidra till att EU:s samordning och samstämmighet på det utvecklingspolitiska området blir bättre.

Investeringar i långsiktigt välstånd, stabilitet och demokrati i EU:s grannskap. Ambitionen att upprätta ett område av stabilitet, välstånd och demokrati är huvudsyftet med grannskapsinstrumentet och den nya grannskapspolitiken. Det är i första rummet EU:s regionala och bilaterala politiska åtgärder som ska stödjas, däribland tematiska sådana, i det vidare grannskapet. I de demokratiska övergångsprocesserna i södra Medelhavsområdet med deras eventuella inverkan på hela regionen måste bättre stöd ges åt strävan i denna del av världen efter demokratiska värderingar och principer och efter en rättvisare fördelning av tillväxtens fördelar. Samtidigt fortsätter arbetet med att uppnå målen om ökat politiskt samarbete och integrering med grannländerna, både i söder och i öster. Detta innebär en ökad fokusering på kontakter med aktörer inom det civila samhället och arbetsmarknadens parter.

Förbättra sätten att förebygga och lösa kriser. Grannskapsinstrumentet bör möjliggöra ett ökat och mer flexibelt stöd till krisförebyggande åtgärder och konfliktlösning i grannländerna.

Stöd till EU:s grannländer genom ett särskilt, riktat och policystyrt instrument med finansiella medel som motsvarar målen för den förnyade grannskapspolitiken ligger helt och fullt i linje med de viktigaste prioriteringarna för EU:s yttre åtgärder.

De länder som grannskapspolitiken riktar sig till kommer även fortsättningsvis att kunna utnyttja andra finansiella instrument som rör särskilda politiska frågor (globala utmaningar, mänskliga rättigheter, kärnsäkerhet) eller krissituationer (makroekonomiskt bistånd, stabilitetsinstrumentet, humanitära biståndsinstrument).

Inre politik

Med tanke på grannskapspolitikens syfte att främja en närmare integrering mellan EU och partnerländerna bör bestämmelserna om en bättre samordning av EU:s inre och yttre politik gällande grannländerna utökas, bl.a. genom närmare samarbete på programplaneringsstadiet med kommissionens berörda avdelningar och, i förekommande fall, användning av mekanismer som gör det möjligt att samutnyttja medel från interna och externa budgetrubriker i EU:s budget.

Detta kan särskilt gälla samarbetsområden såsom infrastruktur med gränsöverskridande dimensioner, i synnerhet transport- och energinäten, IKT-sektorn²² och andra nätbaserade branscher, liksom högre utbildning och miljön med tanke på dessa områdens starka gränsöverskridande komponent. Utökat stöd via grannskapsinstrumentet till kapacitetsuppbyggnad inom forskning och innovation skulle bidra till att stötta alla ovan nämnda samarbetsområden och bistå alla partnerländer med deras anpassning till EU:s politik och mål när det gäller att hantera globala och regionala utmaningar.

Man bör på ett samordnat sätt eftersträva ökade synergier med EU:s inre politik och därmed sammanhängande användning av innovativa finansieringsinstrument så att EU:s budget kan tas i anspråk för sådana instrument. Detta skulle kunna underlätta en sammanslagning av resurser från olika rubriker i den fleråriga budgetramen.

²² Det går inte att underskatta den inverkan som användningen av IKT-tjänster och –infrastrukturer samt internet har på tillväxt, frihet och meningsyttringar om demokratiska värden.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

- x Förslaget eller initiativet ska gälla från och med ... till och med
- x Det påverkar resursanvändningen från ... till
- **X** Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**
- Genomförande med en inledande period 2014–2020,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet²³

x **Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen.

x **Indirekt centraliserad förvaltning** genom delegering till

- x genomförandeorgan
- ☐ byråer/organ som inrättats av gemenskaperna²⁴
- x nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

X Delad förvaltning med medlemsstaterna

X Decentraliserad förvaltning med tredjeländer

X Gemensam förvaltning med internationella organisationer (*ange vilka*)

Målen ska eftersträvas genom en kombination av åtgärder som genomförs enligt olika metoder.

²³ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁴ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Kommissionens övervaknings- och utvärderingssystem är i allt högre grad resultatriktade. De involverar intern personal och externa experter.

Projektförvaltare vid delegationer och vid huvudkontoret övervakar kontinuerligt genomförandet av program och projekt på olika sätt, där så är möjligt även genom besök på fältet. Övervakningen ger värdefull information om framstegen. Den hjälper de projektansvariga att fastställa faktiska och potentiella flaskhalsar, och att vidta korrigerande åtgärder.

Externa, oberoende experter anlitas för att bedöma resultatet av EU:s yttre åtgärder via tre olika system. Bedömningarna bidrar positivt till ansvarsutkrävandet och till att pågående åtgärder förbättras. De gör det möjligt att bygga vidare på tidigare erfarenheter när man utformar framtida politik och insatser. I alla verktyg används OECD-DAC:s internationellt erkända utvärderingskriterier (bl.a. (potentiell) verkan).

För det första ger huvudkontorets resultatriktade övervakningssystem (ROM) en kortfattad, fokuserad ögonblicksbild av kvaliteten på ett urval av insatser på projektnivå. Oberoende ROM-expertter sätter med hjälp av en strukturerad och standardiserad metod betyg som lyfter fram starka och svaga sidor i projektet och ger vidare rekommendationer om hur effektiviteten kan förbättras.

Utvärderingar på projektnivå, som görs av den EU-delegation som ansvarar för projektet, ger en mer ingående och djuplodande analys och hjälper de projektansvariga att förbättra pågående insatser och förbereda framtida insatser. Externa oberoende experter med tematisk och geografisk sakkunskap anlitas för att utföra analysen och samla in synpunkter och underlag från samtliga berörda parter, inte minst de slutliga stödmottagarna.

Kommissionen gör också strategiska utvärderingar av sin politik; allt från planeringen av och strategin för insatser i en specifik sektor till genomförandet av dem (t.ex. hälso- och sjukvård, utbildning osv.) i ett land eller en region, eller av ett visst instrument. Dessa utvärderingar utgör ett viktigt underlag vid utformningen av politiska åtgärder, instrument och projekt. Alla utvärderingar publiceras på kommissionens webbplats och en sammanfattning av slutsatserna tas med i årsrapporten till rådet och Europaparlamentet.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Riskmiljö

I den operativa miljö där grannskapsinstrumentets stöd delas ut finns följande risker för att målen inte uppnås, att den ekonomiska förvaltningen inte är optimal och/eller att gällande regler följs bristfälligt (fel som rör laglighet och korrekthet):

- Ekonomisk/politisk instabilitet och/eller naturkatastrofer i partnerländerna kan leda till svårigheter och förseningar vid utformning och genomförande av insatserna.
- Bristen på institutionell och administrativ kapacitet i partnerländerna kan leda till svårigheter och förseningar vid utformning och genomförande av insatserna.
- Geografiskt spridda projekt och program (som i huvudsak omfattar många länder/territorier/regioner) kan medföra logistiska/resursmässiga problem vad gäller övervakningen – särskilt all uppföljning ute på fältet.
- Mångfalden av potentiella partner/stödmottagare, alla med sina olika interna kontrollstrukturer och kapaciteter, kan fragmentera och därför undergräva ändamålsenligheten och effektiviteten för de resurser som kommissionen har till sitt förfogande för att stödja och övervaka genomförandet.
- Kvalitativt dålig eller ofullständig data rörande utfall och verkan av externt bistånd/nationella utvecklingsplaner i partnerländerna kan försvaga kommissionens förmåga att lämna rapport och ansvara för resultaten.

Förväntad risk för att tillämpliga bestämmelser inte kommer att efterlevas

Vad avser brister i efterlevnaden är målet för instrumentet att bibehålla den tidigare risknivån (felfrekvens) för EuropeAid-portföljen, dvs. en kvarstående ”netto”-felnivå (på flerårig basis efter det att samtliga planerade kontroller och korrigeringar har utförts på avslutade avtal) på mindre än 2 %. Detta har av hävd inneburit en uppskattad felnivå på 2–5 % i termer av ett årligt slumpvis utvalt stickprov av transaktioner som görs av revisionsrätten för den årliga revisionsförklaringen (DAS). EuropeAid anser att detta är den minsta möjliga risknivån vad avser brister i efterlevnaden som går att uppnå i den högriskmiljö som den verkar i och med hänsyn tagen till den administrativa bördan och nödvändig kostnadseffektivitet för kontroller av regelf efterlevnaden.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

EuropeAids interna kontrollstruktur

EuropeAids interna kontroll- och förvaltningsprocess är utformad för att skapa rimlig säkerhet om att målen uppnås och om att verksamheten är effektiv och ändamålsenlig, att den ekonomiska rapporteringen är tillförlitlig samt att relevanta rättsliga och procedurmässiga regler efterlevs.

Effektivitet och ändamålsenlighet

EuropeAid kommer för alla sina instrument fortsatt att använda en specialutformad regelram vid förvaltningen av stöden för att säkra att verksamheten sker ändamålsenligt och effektivt (och för att dämpa den höga risknivån som finns i den miljö där det externa biståndet ges); detta utöver alla de olika beståndsdelarna i kommissionens övergripande strategiska policy- och planeringsprocess, internrevisionsmiljö och övriga krav enligt kommissionens interna kontrollnormer. I ovanstående regelram ingår:

- En decentraliserad förvaltning av större delen av det externa stödet av EU:s delegationer ute på fältet.

- En tydlig och formaliserad ekonomisk ansvarighetskedja (från den delegerade utanordnaren (generaldirektör)) via en vidaredelegerad utanordnare (direktör) vid huvudkontoret till delegationschefen.
- Regelbunden rapportering från EU:s delegationer till huvudkontoret (förvaltningsrapporter om externt bistånd) inklusive en årlig försäkran av delegationschefen.
- Ett gediget utbildningsprogram för personal både vid huvudkontoret och vid delegationerna.
- Betydande stöd och vägledning för huvudkontoret/delegationerna (även via internet).
- Regelbundna kontrollbesök på de decentraliserade delegationerna mellan vart 3 och 6 år.
- En underliggande metod för projekt- och programcykeln som inbegriper:
- Kvalitetsstödsverktyg för utformningen av insatsen, på vilket sätt den ska förverkligas, finansieringsmekanismen, förvaltningssystem, bedömning och urval av genomförandepartner etc.
- Program- och projektförvaltning, övervaknings- och rapporteringsverktyg för att genomförandet ska bli effektivt, bl.a. regelbunden extern övervakning på plats av projekt.
- Meningsfulla utvärderings- och revisionskomponenter.

Finansiell rapportering och redovisning

EuropeAid avser även fortsatt att följa de högsta normerna för redovisning och finansiell rapportering som bygger på kommissionens system för periodiserad redovisning (ABAC) liksom även särskilda verktyg för externt stöd som t.ex. det gemensamma systemet för information inom Relex (CRIS).

Metoder för kontrollen av efterlevnaden av relevanta lagar och förfaranden finns fastställda i avsnitt 2.3 (Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter).

Kommittéernas och underkommittéernas roll.

Underkommittéerna förväntas spela en allt mer aktiv roll i kontrollen av genomförandet av programmen.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Mot bakgrund av den högriskmiljö som EuropeAid arbetar i måste man i de system som används räkna med mängder av potentiella fel (oriktigheter) vad gäller efterlevnaden av reglerna vid transaktioner och bygga in omfattande kontroller som ska förebygga, upptäcka och korrigera felen så tidigt som möjligt i betalningsprocessen. Detta innebär i praktiken att EuropeAid i sina kontroller av efterlevnaden kommer att lägga tonvikten vid förhandskontroller gjorda både av externa revisorer och kommissionens personal ute på fältet innan projekten får slututbetalningen (samtidigt som man fortsätter att göra vissa efterhandsrevisioner och –kontroller), vilket är ett mycket striktare skydd än vad som krävs enligt budgetförordningen. Vad avser efterlevnaden består EuropeAids regelverk av bl.a. följande viktiga komponenter:

Förebyggande åtgärder

Obligatorisk kärnutbildning i bedrägerifrågor för personal som handlägger stöd samt för revisorer.

Vägledning (också via internet) inklusive *the Practical Guide to Contracts, the EuropeAid Companion* samt uppsättningen av verktyg för ekonomisk förvaltning (för genomförandepartner);

En förhandsbedömning som ska säkra lämpliga bedrägeribekämpningsåtgärder som förebygger och avslöjar bedrägerier vid handläggningen av EU-medel har införts vid de myndigheter som handhar relevanta medel genom gemensam och delad förvaltning.

Förhandsgranskning av bedrägerimotverkande mekanismer i partnerlandet som del av bedömningen av stödkriteriet för budgetstöd gällande förvaltningen av de offentliga finanserna (dvs. aktivt åtagande att bekämpa bedrägeri och korruption, lämpade inspektionsmyndigheter, tillräcklig rättslig kapacitet samt verkningsfulla mekanismer för respons och påföljd).

Kommissionen undertecknade det internationella initiativet för öppenhet (IATI) i Accra 2008 och samtyckte till en standard för biståndsoppenhet som säkrar lägligare, mer detaljerad och regelbundna uppgifter om bistandsflöden och dokument.

Kommissionen genomför sedan den 14 oktober 2011 den första fasen av IATI-standarderna avseende öppenhet vad gäller biståndsinformation före nästa högnivåforum om biståndseffektivitet i Busan i november 2011. Kommissionen tänker dessutom samarbeta med EU:s medlemsstater på en gemensam webbaserad it-applikation som kallas TR-AID som omvandlar EU:s biståndsuppgifter som lämnats via IATI och andra källor till användarvänlig information.

Åtgärder för upptäckt och korrigering av fel

Externa revisioner och kontroller (både obligatoriska och riskbaserade), bl.a. av Europeiska revisionsrätten.

Retroaktiva kontroller (på riskbasis) och återkrav.

Avbruten EU-finansiering vid allvarliga bedrägerifall, bl.a. storskalig korruption, fram till dess att myndigheterna har vidtagit lämpliga åtgärder i syfte att korrigera och förhindra sådana bedrägerier i framtiden.

EuropeAid kommer att arbeta vidare på sin bedrägeribekämpningsstrategi i linje med kommissionens nya bedrägeribekämpningsstrategi som antogs den 24 juni 2011 för att bl.a. säkra att

EuropeAids interna bedrägeribekämpningsrelaterade kontroller är helt anpassade till ovan nämnda bedrägeribekämpningsstrategi,

EuropeAids bedrägeririskhantering är inriktad på att fastställa bedrägeririskområden och adekvata motåtgärder,

de system som används för utbetalning av EU-medel i tredjeland gör det möjligt att ta fram relevanta uppgifter i syfte att överföra dessa uppgifter till bedrägeririskhanteringen (t.ex. dubbel finansiering),

- man, när så krävs, kan inrätta nätverksgrupper bildas och lämpliga it-verktyg avsedda att analysera bedrägerifall som rör sektorn för externt bistånd.

2.4 Uppskattning av kostnaderna och fördelarna med kontrollerna

För EuropeAids portfölj som helhet uppskattas de interna kontroll- och förvaltningskostnaderna årligen sammanlagt till i genomsnitt 658 miljoner euro i åtaganden i 2014–2020 års budgetplanering. Då ingår förvaltningen av Europeiska utvecklingsfonden som är en integrerad verksamhet inom EuropeAids förvaltningsstruktur. Dessa icke-operativa kostnader utgör ungefär 6,4 % av det uppskattade årliga genomsnittet på 10,2 miljarder euro som planeras för EuropeAids totala (operativa + administrativa) åtaganden för sin utgiftsportfölj som är finansierad via EU:s allmänna budget och Europeiska utvecklingsfonden för 2012.

Dessa förvaltningskostnader omfattar all EuropeAid-personal vid huvudkontoret och vid delegationerna, infrastruktur, resor, utbildning, övervakning, utvärdering och revisionsavtal (inklusive dem som igångsatts av stödmottagare).

EuropeAid vill med tiden reducera förhållandet förvaltning/operativ verksamhet med hjälp av de nya instrumentens förbättrade och förenklade upplägg, med utgångspunkt i de ändringar som sannolikt kommer att ske när budgetförordningen revideras. Den huvudsakliga nyttan med dessa förvaltningskostnader kommer att synas i den mån de politiska målen uppfylls, resurserna används effektivt och ändamålsenligt samt genom robusta kostnadseffektiva förebyggande åtgärder och andra kontroller som säkerställer att medlen används på ett lagligt och korrekt sätt.

Förbättringar av förvaltningens karaktär och räckvidd samt kontroller av efterlevnaden kommer att fortsätta. Dessa verksamheter kommer dock att fortsätta att utgöra en nödvändig kostnad för att på ett effektivt och ändamålsenligt sätt uppnå målen för instrumenten med minimala risker för brister i efterlevnaden av reglerna (kvarstående fel på under 2 %). Kostnaderna uppskattas bli avsevärt lägre än de potentiella förlusterna som uppstår om man avskaffar eller trappar ned interna kontroller inom detta högriskområde.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nr [Beteckning... Europeiska grannskapsinstrumentet] 19.08	Diff./Icke-diff. (25)	från Efta ²⁶ -länder	från kandidatländer ²⁷	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
4	Europeiska grannskapsinstrumentet	Icke-diff. anslag	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
5	Europeiska grannskapsinstrumentet – Administrativa utgifter	Diff.	NEJ	NEJ	JA NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås: INGA

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer[Beteckning.....]]	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA NEJ	JA/NEJ	JA/ NEJ	JA/NEJ

²⁵ Differentierade respektive icke-differentierade anslag

²⁶ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

²⁷ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2 Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1 Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	Yttre förbindelser
------------------------------------	---	--------------------

GD: <.....>			År n ²⁸ 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+4 2018	År n + 5 2019	År n + 6 2020	TOTALT	
• Driftsanslag											
Europeiska grannskapsinstrumentet (19.08)	Åtaganden	(1)	2.181,0 76	2.347,3 02	2.408,9 52	2.501,3 95	2.637,7 36	2.806,9 52	2.952,8 83	17.836,296	
	Betalningar	(2)	1.852,5 76	2.001,9 02	2.051,2 52	2.170,5 95	2.249,8 36	2.349,2 52	2.498,5 83	15.173,996	
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ²⁹											
Budgetrubrik (nr) 19.01.04.02			(3)	47,424	48,098	48,748	49,405	50,164	50,748	51,417	346,004
TOTALA anslag för GD <.....>	Åtaganden	=1+1a +3	2.228,5 00	2.395,4 00	2.457,7 00	2.550,8 00	2.687,9 00	2.857,7 00	3.004,3 00	18.182,300	
	Betalningar	=2+2a +3	1.900,0 00	2.050,0 00	2.100,0 00	2.220,0 00	2.300,0 00	2.400,0 00	2.550,0 00	15.520,000	

²⁸ Med år N avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

²⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	2.181,0	2.347,3	2.408,9	2.501,3	2.637,7	2.806,9	2.952,8	
			76	02	52	95	36	52	83	17.836,296
	Betalningar	(5)	1.852,5	2.001,9	2.051,2	2.170,5	2.249,8	2.349,2	2.498,5	
			76	02	52	95	36	52	83	15.173,996
• TOTALA anslag av administrativ karaktär som finansieras inom ramen för särskilda program			(6)							
			47,424	48,098	48,748	49,405	50,164	50,748	51,417	346,004
TOTALA anslag	Åtaganden	=4+ 6	2.228,5	2.395,4	2.457,7	2.550,8	2.687,9	2.857,7	3.004,3	18.182,300
för RUBRIK 4			00	00	00	00	00	00	00	
i den fleråriga budgetramen	Betalningar	=5+ 6	1.900,0	2.050,0	2.100,0	2.220,0	2.300,0	2.400,0	2.550,0	
			00	00	00	00	00	00	00	15.520,000

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+4 2018	År n + 5 2019	År n + 6 2020	TOTALT
GD: <.....>								
• Personalresurser	37,036	36,662	36,289	35,919	35,919	35,919	35,919	253,662
• Övriga administrativa utgifter	2,244	2,192	2,173	2,155	2,155	2,155	2,155	15,227
GD <.....> TOTALT	39,279	38,854	38,462	38,073	38,073	38,073	38,073	268,889

TOTALA ANSLAG för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	39,279	38,854	38,462	38,073	38,073	38,073	38,073	268,889
---	--	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År n 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+4 2018	År n + 5 2019	År n + 6 2020	TOTALT
TOTALA ANSLAG för RUBRIKerna 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	2.267,7 79	2.434,2 54	2.496,1 62	2.588,8 73	2.725,9 73	2.895,7 73	3.042,3 73	18.451,189
	Betalningar	1.939,2 79	2.088,8 54	2.138,4 62	2.258,0 73	2.338,0 73	2.438,0 73	2.588,0 73	15.788,889

3.2.2 Beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
	RESULTAT									
	Typ ³⁰	Genomsnitt liga kostnader	Kostnad	Kostnad	Kostnad	Kostnad	Kostnad	Kostnad	Kostnad	Total kostnad
Geografiska program ³¹			2072,023	2229,937	2288,504	2376,325	2505,849	2666,605	2805,238	16944,481
Gränsöverskridande samarbete ³²			109,054	117,365	120,448	125,070	131,887	140,348	147,644	891,815
TOTALA KOSTNADER			2181,076	2347,302	2408,952	2501,395	2637,736	2806,952	2952,883	17836,296

³⁰ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).
³¹ Denna uppdelning är vägledande. Programplanering och anslagsfördelning enligt denna förordning kommer att ha principen ”mer ger mer” som ledstjärna.
³² Liknande belopp kommer att göras tillgängliga via Eruf-förordningen för att stödja program för gränsöverskridande samarbete.

3.2.3 Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1 Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n ³³ 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2107	År n+4 2018	År n + 5 2019	År n + 6 2020	TOTALT
--	----------------------------	----------------	----------------	----------------	----------------	---------------------	---------------------	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
---	--	--	--	--	--	--	--	--

Personalresurser

37,036 36,662 36,289 35,919 35,919 35,919 35,919 253,662

Övriga administrativa utgifter	2,244	2,192	2,173	2,155	2,155	2,155	2,155	15,227
--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

**Delsumma
RUBRIK 5
i den fleråriga
budgetramen**

39,279 38,854 38,462 38,073 38,073 38,073 38,073 268,889

Belopp utanför RUBRIK 5³⁴ i den fleråriga budgetramen								
---	--	--	--	--	--	--	--	--

Personalresurser

46,898 47,534 48,170 48,806 49,441 50,077 50,713 341,639

Övriga administrativa utgifter	0,525	0,564	0,578	0,600	0,723	0,671	0,705	4,366
--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

**Delsumma
för belopp utanför
RUBRIK 5
i den fleråriga
budgetramen**

47,424 48,098 48,748 49,405 50,164 50,748 51,417 346,004

TOTALT

86,703 86,952 87,211 87,479 88,238 88,821 89,491 614,894

³³

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁴

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2 Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4 2018	År n + 5 2019	År n + 6 2020
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	137,8	136,4	135,1	133,7	133,7	133,7	133,7
XX 01 01 02 (vid delegationer)	78,4	77,6	76,8	76,0	76,0	76,0	76,0
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
XX 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)³⁵							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier – totalt)	9,3	9,2	9,1	9,0	9,0	9,0	9,0
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, vikarier, unga experter vid delegationerna, lokalanställda och nationella experter vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ³⁶	- vid huvudkontoret ³⁷	93,3	91,4	89,6	87,9	86,2	84,5
	- vid delegationer	468,1	475,3	482,4	489,6	496,7	503,9
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	786,9	790,0	793,1	796,2	801,6	807,1	812,6

³⁵ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

³⁶ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

³⁷ Inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

3.2.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen 2014–2020

- ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den fleråriga budgetramen 2014–2020.
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras³⁸

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5 Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- ☒ Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Medfinansiering är tillåtet enligt initiativet men inga specifika siffror finns fastställda.

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation som bidrar till finansieringen	Ej tillämpligt							Ej tillämpligt
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering	Ej tillämpligt							Ej tillämpligt

³⁸ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- **Obs.** Marginella budgetinkomster (i förhållande till hela instrumentet) kan uppstå till följd av återflöden efter riskkapitaltransaktioner som gjorts i samarbete med internationella finansinstitut.
 - ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ³⁹						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in kolumner för så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

³⁹

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds kostnader.